71STE JAARGANG No. 8932 ZATERDAG 23 JANUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50, Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

FIGL OOK NAAR BERLIJN?

Vrije Duitse verkiezingen groot gevaar voor Rusland

Berlijn. — John Foster Dulles, de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken heeft bij zijn aankomst i n Berlijn gezegd, dat als op de conferentie overeenstemming kan worden bereikt over het houden van vrije verkiezingen in geheel Duitsland er nieuwe hoop voor de gehele wereld zal zijn. Eden, die werd verwelkomd door het muziekkorps van doedelzakspelers van the Royal Irish Fuseliers, zeide dat Berlijn het zinnebeeld is voor verdeeld Duitsland, doch tevens een aanwijzing is van de moed waarmede Duitsland naar hij hoopt zijn plaats als vrij en vredelievend land in Europa weer zal innemen.

Waarnemers te Berlijn verwachten dat ook Molotov zich voor het houden van verkiezingen in geheel Duitsland zal uitspreken, doch zij achten het onwaarschijnlijk, dat hij zich zal uitspreken of zal instemmen met vrije verkiezingen waaraan alle partijen kunnen deelnemen en waarbij de kiezers de geheimhouding aangaande hun keuze wordt gewaarborgd, zoals de Westerse mogendheden dit wensen.

Volgens Westerse diplomaten hebben Molotovs raadgevers hem reeds lang geleden gewaarschuwd dat verkiezingen volgens de Werterse maatstaven tot een nederlaag van de SED, de Oost-Duitse communistische partij, zou leiden. Zij zouden hem hebben gezegd dat de regering voor geheel Duitsland, die na een dergelijke verkiezing zou worden gevormd zeer zeker anti-communistisch zou zijn en dat zij waarschijnlijk spoedig zou besluiten sterke banden met de Westerse mogendheden tot stand te brengen.

Oostenrijk heeft verzocht om rechtstreeks op de conferentie vertegenwoordigd te mogen zijn. De Oostenrijkse regering neemt namelijk als vaststaand aan dat de conferentie het Oostenrijkse vraagstuk zal behandelen. In diplomatieke kringen is Vrijdagavond medegedeeld dat de vier ministers van buitenlandse zaken op de eerste vergadering Maandag a.s. zullen spreken over een uitnodiging aan de Oostenrijkse minister van buitenlandse zaken rigl om aan de conferentietafel plaats te nemen.

Uit Bonn wordt gemeld dat Adenauer namens de Duitsers in Oost en West aan de vooravond van de conferentie een beroep deed op de Grote Vier om Duitsland eindelijk in vrijheid en vrede te verenigen.

Hij zeide dat de Duitsers vastbesloten zijn al hun krachten in dienst van de vrijheid en de vrede te stellen want zij hebben aan den lijve de ellende van de oorlog en de heerschappij van het geld ondervonden.

Boven de ingang van de Russische ambassade in Oost-Berlijn, waar de volgende week de besprekingen tussen de Grote Vier zullen plaats hebben, is een groot bord bevestigd, waarop vermeld staat: „Voor de gemeenschappelijke Duitse delegatie! Duitsers aan dezelfde tafel!"

R.T.C. naar Suriname

Antilliaanse delegatie logeert in Palace Hotel

Paramaribo. — Z. Exc. Minister Kernkamp zal tijdens zijn verblijf in Suriname de gast zijn van de gouverneur en logeren in diens paleis.

Z. E. minister Donker en de overige leden van de Nederlandse delegatie zullen in Hotel Kersten worden ondergebracht. De Antilliaanse delegatieleden logeren in Palace-Hotel.

De vergaderingen van de Kleine Commissie zullen in Paramaribo gehouden worden in de vergaderzaal der Staten van Suriname.

Tijdens de ontvangst van de Surinaamse delegatieleden in J.P.F. moesten de hoge gasten vanzelfsprekend ook het gastenboek tekenen. Hier ziet men Z. Exc. minister Kernkamp zijn handtekening plaatsen in het boek, dat een kostbaar bezit is voor J.P.F. Voorzitter A. Th. Simoons zien wij in gesprek met Fr. van Kanten.

LAATSTE NIEUWS

„GIBRALTAR IS SPAANS"

Madrid. — Honderden studenten trokken vandaag door de straten van de Galicische stad Santiago de Compostela en zongen „Gibraltar is Spaans". De rector van hun universiteit, señor Legaz, prees hun „vurig patriotisme".

De studenten besloten een boodschap te zenden aan de Britse ambassadeur in Madrid, Sir John Balfour, om te protesteren tegen het voorgenomen bezoek van koningin Elizabeth aan Gibraltar.

Tot dusver is deze de enige betoging, die vandaag uit de provincies is gemeld. Men veronderstelt, dat de regering de eeft om betogingen te ontmoedigen, provinciale autoriteiten gewaarschuwd welke zouden kunnen leiden tot schade aan Britse eigendommen. Gisteren gooiden demonstranten in Madrid en vier andere Spaanse steden ruiten van Britse gebouwen in.

TOESTAND IN SUEZKANAAL-ZONE WEER GESPANNEN

Cairo. — Een Britse woordvoerder noemde vandaag de toestand in de Suezkanaalzone gespannen. In de afgelopen 48 uur was hij belangrijk slechter geworden. Met stenguns gewapende militairen hebben post gevat bij alle verkeersknooppunten in de zône, in het bijzonder in de omgeving van Egyptische dorpen. Britse militairen mogen niet via de brug bij El Hammad naar de dichtbevolkte Nijldelta.

Recht tot het Hart

— Niets lijkt in de nacht zó duister, of de morgen maakt het weer goed.

Drie korvetten voor Nederlandse marine

Rome. — De Nederlandse marine zal drie korvetten ontvangen van acht, die in Italië worden gebouwd op grond van een „off shore"-bestelling. Dit is door de Amerikaanse ambassade te Rome meegedeeld.

Denemarken krijgt er twee en de overige drie komen bij de Italiaanse marine. De vaartuigen meten ongeveer 900 ton. Een Nederlandse bemanning gaat in Italië een opleiding van ongeveer een maand volgen alvorens de schepen door de Nederlandse marine worden overgenomen.

De Gasperi contra monarchisten

Rome. — De secretaris-generaal van de Italiaanse christelijk democratische partij, De Gasperi, heeft besloten een aanklacht wegens laster en vervalsing in te dienen tegen het monarchistische weekblad „Candido", dat te Milaan verschijnt. Dit blad heeft een foto gepubliceerd van een brief, geschreven op papier met een briefhoofd van het Vaticaanse staatssecretariaat, welke volgens het blad op 19 Januari 1944 door De Gasperi aan een geallieerde officier gezonden zou zijn met het verzoek de omstreken van Rome te doen bombarderen.

De „Osservatore Romano", het orgaan van het Vaticaan, heeft de brief als vervalsing gebrandwerkt.

Olie-boringen in Costa Rica

San José. — The Costarica Union Oil midden van dit jaar olieboringen aan de of California heeft medegedeeld in het Atlantische kust van Costa Rica bij de grens van Panama te zullen doen. In het afgelopen jaar heeft de maatschappij reeds boringen verricht en zij is zeer optimistisch wat betreft het vinden van olie langs de kust.

Technische bijstand aan Suriname en Antillen

Overeenkomst tussen Nederland en Amerika

's-Gravenhage. — Het ministerie van buitenlandse zaken deelt mede, dat op 22 Januari ten departemente van buitenlandse zaken een overeenkomst gesloten is tussen enerzijds de minister van buitenlandse zaken en de minister zonder portefeuille mr J. M. A. H. Luns en anderzijds de ambassadeur van de Verenigde Staten, die beoogt de mogelijkheid van technische bijstandsverlening aan Suriname en de Nederlandse Antillen te openen in het kader van de Amerikaanse buitenlandse hulpverlening der Foreign Operations Administration.

Het betreft hier een overeenkomst van algemene aard, die nog nader goedkeuring behoeft van de Staten-Generaal in Nederland en waarbij geen bedragen noch feitelijke projecten worden genoemd. De projecten, die dank zij deze overeenkomst in de toekomst kunnen worden uitgevoerd, zullen nader in afzonderlijke technische overeenkomsten worden vastgelegd. Laatstbedoelde technische regelingen kunnen rechtstreeks tussen de F.O.A. en vertegenwoordigers der Landsregeringen van Suriname of Nederlandse Antillen worden gesloten.

„Atoom-moord" baart opzien

Mexico. — Mogelijk zullen internationale verwikkelingen het gevolg zijn van een in Mexico gepleegde „atoommoord", bedreven door een vrouw, die haar echtgenoot een dosis radio-actief materiaal ingaf Mexicaanse zowel als buitenlandse en in de eerste plaats Amerikaanse deskundigen zullen namelijk graag willen weten, hoe de Mexicaanse het radio-actieve materiaal, voorwerp van een zo strenge contrôle van de autoriteiten, kon bemachtigen. Het gaat in feite om vier miligram uranium-nitraat. Van Amerikaanse zijde schijnen een hoge functionaris en een aantal gespecialiseerde geheime agenten naar Mexico gezonden te zijn om een onderzoek in te stellen.

Molotov te Berlijn aangekomen

Berlijn. — Molotov is per vliegtuig te Berlijn aangekomen. De Oostduitse volkspolitie heeft de Brandenburger Poort, waar de Russische en Britse sectoren samenkomen, afgezet. Men vermoedt, dat deze maatregel in verband staat met de verwachte komst van Molotov, dé Russische minister van buitenlandse zaken. Door de poort mogen geen auto's en evenmin voetgangers passeren.

Op het Unter den Linden, nabij de Russische ambassade, is een geheel huizenblok afgezet en wordt er gepatrouilleerd door Sovjet-troepen, die gewapend zijn met karabijnen en gevelde bajonet. Russische vrachtwagens rijden af en aan om troepen en meubilair te lossen, hetgeen tot de veronderstelling heeft geleid, dat Molotov zijn intrek zal nemen in de Sovjet-ambassade.

Berlijn. — De Westelijke ministers van buitenlandse zaken in Berlijn hebben vandaag om 07.20 uur Cur. tijd hun eerste bijeenkomst, die bijna twee uur duurde, beëindigd. Om 11.00 uur Cur. tijd werd opnieuw vergaderd in het ambtsgebouw van de Britse Hoge Commissaris, waar Eden verblijf houdt.

Comet verbreekt record

Khartoem. — De Comet (serie 2), onder commando van kapitein John Cunningham, heeft het record van de Avro Lincoln bommenwerper met zuigmotor, dat 14 uur, 25 minuten en 47 seconden bedroeg, met meer dan de helft gebroken.

De Comet vloog van Londen naar Khartoem. Het toestel had 13 passagiers aan boord. Het startte op het Hatfield vliegtuig ten Noorden van Londen, om 3.10 gisternacht. (Curaçaose tijd).

De betoging in Spaans-Marokko

Britten en Fransen protesteren te Madrid

Parijs. — De Franse regering deed te Madrid een protest-nota overhandigen tegen de „anti Franse uitbarsting van Donderdag van de Spaanse Hoge Commissaris-generaal Valino". Het protest zou door de Franse ambassadeur in Madrid aan de Spaanse regering overhandigd worden. In het protest is tevens het beroep van de sultan — in Frans-Marokko — vervat waarin deze Frankrijk verzoekt de aandacht der Spaanse regering te vestigen op „de gevaarlijke toestand en de huidige en toekomstige gevolgen."

In Franse kringen wordt verklaard dat de petitie van Donderdag is voorgelezen door een persoon van mindere rang en dat er geen aanwijzingen voor zijn dat de Marokkaanse nationalisten de petitie steunden. Men acht het ook van betekenis dat de kalief van Spaans-Marokko niet bij de demonstratie aanwezig was.

Uit Madrid meldt AFP dat een woordvoerder van de Spaanse regering na afloop van de gisteren gehouden zitting van het kabinet heeft verklaard dat „de mogelijkheid bestaat dat de Spaanse regering zal besluiten de Franse protestnota niet te beantwoorden, daar Franse regeringskringen in het verleden herhaaldelijk op deze wijze hebben gereageerd op Spaanse protesten."

Reuter meldt uit Madrid dat generaal Franco aan de Spaanse Hoge Commissaris in Marokko, generaal Garcia Valino een boodschap zond in antwoord op de boodschap die Valino hem had gezonden na de betoging van Donderdag te Tetoean, waarin de gevoelens vertolkt werden van de bevolking van Spaans-Marokko, die tijdens de betoging tot uitdrukking werd gebracht. Franco gaf op zijn beurt uitdrukking aan zijn grote voldoening over „de „schitterende daad van steun die te Tetoean door leden van de Moorse regering en wettige leiders is gesteld namens het Marokkaanse volk, waarmede wij ons zo verbonden voelen, zowel in ogenblikken van vreugde als in ogenblikken van leed".

Ook de Britse regering diende een protestnota in — zo wordt door Reuter uit Madrid gemeld — namelijk tegen de demonstraties van Donderdag voor zover zij tegen de Britten waren gericht.

Belastingverlaging in Amerika

Washington. — De Financiële commissie van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden heeft de belastingverlagingen in het nieuwe begrotingsjaar tot een bedrag van $ 540 millioen dollar goedgekeurd. De Amerikaanse belastingbetaler mag thans zijn uitgaven voor medische hulp in mindering van zijn belastbaar inkomen brengen, indien deze tenminste meer dan 5% van zijn inkomen bedragen. Dit percentage is nu op drie procent gebracht.

De commissie stemde voorts in met het geven van meer armslag aan bedrijven voor het doen van afschrijvingen. Van regeringszijde meent men, **dat de Amerikaanse zakenlieden hier**door in het nieuwe belastingjaar ongeveer $ 375 millioen zullen besparen.

Acht en vijftig maal veto!

New York. — De Russische vertegenwoordiger in de Veiligheidsraad maakte gisteren voor de 58e maal gebruik van het recht van veto, thans inzake het Brits, Frans, Amerikaans voorstel om een oplossing te vinden voor het geschil tussen Israël en Syrië over de Israëlische bevloeiïngswerken in het dal van de Jordaan, dat beoogde generaal-majoor Bennike, chef van de staf van de commissie der Verenigde Naties voor Palestina, op te dragen om een oplossing voor dit geschil te vinden.

De Russen zijn van mening, dat het voorstel van het Westen de verantwoordelijkheid zou afwentelen op generaal Bennike.

Gaat Churchill zich terugtrekken?

Immingham. — Cyril Osborne, Brits conservatief parlementslid, hield in zijn kiesdistrict te Immingham een toespraak waarin hij onder meer zeide, dat vele politici van oordeel zijn, dat Churchill zich terug zal trekken als Koningin Elisabeth in Mei van haar reis door de landen van het Gemenebest zal zijn teruggekeerd.

De strijd in Indo-China

Fransen verstevigden bruggenhoofd

Hanoi. — Uit de delta van de Rode Rivier in Indo-China worden momenteel zware gevechtshandelingen gemeld. De Vietminh troepen zijn hier voortdurend in de aanval om de Franse troepen te dwingen hun opmars naar het Zuiden te onderbreken.

De troepen van de Franse Unie zijn er intussen in geslaagd hun bruggenhoofd op de kust van Annam, wier zij Woensdag zijn geland, te verwijden.

In weerwil van de ontkenning van de zijde van de Vietminh dat zij de stand hebben ontruimd melden Franse berichten dat de vlaggen van Frankrijk en Vietnam wapperen boven Thakhek.

De Vietminh-opstandelingen hebben drie vergeefse pogingen gedaan om een post van de Vietnam te Gian Khau, vijftig mijl ten Zuiden van Hanoi, onder de voet te lopen. De Vietminh-troepen vielen een Franse colonne aan, die deze post te hulp snelde, waarop hevige gevechten volgden, die aan beide zijde vele doden en gewonden veroorzaakten.

Op punten gelegen ten Zuid-Oosten van Hanoi worden harde gevechten gemeld, waarbij over het algemeen het succes aan de zijde van de troepen der Franse Unie schijnt te zijn.

Indische bewakingstroepen huiswaarts

Panmoendjon. — De Indische bewakingstroepen hebben Vrijdag te middernacht (Koreaanse tijd) het kamp der pro-communistische gevangenen in de gedemilitariseerde zone verlaten. De laatste daad der Indiërs was het openen van de toegang tot het kamp, zodat de niet-gerepatrieerde gevangenen hun lot in eigen handen konden nemen.

De 21 Amerikanen, die geweigerd hebben naar huis terug te keren, zijn te middernacht uit het Amerikaanse leger ontslagen.

Alom in Nederland is men druk bezig met voorbereidingen te treffen voor de viering van Carnaval. Op de foto een koppen-verkoper, die goede zaken maakt.

★ ★ ★ Cas Corá en Rooi Catootje

In verschillende redevoeringen, die ter gelegenheid van de plechtige inzegening en ingebruikstelling van het Radulphus College gehouden zijn, is het (katholiek) middelbaar onderwijs als een stuk autonomie bestempeld. Dit leek op het eerste gehoor een goedkope gemeenplaats. Doch bij nader inzicht was het dit niet.

Wij hebben in het verleden herhaaldelijk geschreven, dat autonomie betekent het overnemen van verantwoordelijkheden. Deze verantwoordelijkheden liggen echter zowel in de publieke als de private sector. En voor beiden zullen er figuren nodig zijn, die over de kennis en de wilskracht moeten beschikken, teneinde de zware taak op hun schouders te nemen het Antilliaanse volk geestelijk self-supporting te maken.

Het is om redenen van practische aard begrijpelijk, dat dit zelfstandig worden zich het eerst zichtbaar aftekent in de publieke sector. Het volk krijgt zijn eigen op democratische wijze gekozen vertegenwoordigers in een wetgevend lichaam. Eiland en Land gaan mede besturen. En op velerlei gebied, het openbare leven rakend, maakt het zelf uit, wat er te doen staat en welke maatregelen genomen dienen te worden.

Deze autonomie zal echter een valse voor-gevel blijken te zijn van het gebouw der Antilliaanse gemeenschap, wanneer deze niet van de grond af uit stevig materiaal opgetrokken zal worden. Dit soliede materiaal nu is het volk der Antillen zelf. Het geëmancipeerde, vooral geestelijk geëmancipeerde volk.

Autonomie is iets, wat zich in de eerste plaats voltrekt in de sfeer van de geest. Autonomie is iets van binnenuit, iets dat voortkomt uit hogere beschaving en een behoefte aan geestelijke vervolmaking. Autonomie heeft niets te maken met ijskasten, radio-toestellen en glanzende sleeën. Want al deze dingen kunnen gerangschikt worden onder de zaken, die in een gunstig getij komen aanwaaien, doch die men als de kansen keren, nolens volens weer zal moeten missen. En de mogelijkheid, dat het getij keert, **is lang niet uitgesloten. Er gebeuren meer schokkender dingen in de wereld,** dan het uitvallen van een olieverwerkingsindustrie of iets van dien aard!

De werkelijke autonomie berust op de geestelijk ontwikkelde, zich zelf respecterende, arbeidzame mens. Zulk een autonomie zal door geen enkele crisis, noch in het politieke, noch in het economische leven, kunnen worden aangetast. Zij is zichzelf genoegzaam en wankelt niet, ook al vermindert de welvaart en hopen de moeilijkheden van materiële aard zich op.

Een van de manieren om de ondergrond, de basis en het fundament van deze werkelijke autonomie aan te brengen, is het onderwijs en speciaal dat wat de toegang opent tot hogere ontwikkeling. Een gezonde maatschappij moet steunen op mensen, die kunnen beschikken over de ervaring en de kennis van vorige geslachten.

Op mensen van geestelijke standing, zoals men dit noemt. Mensen wier evenwichtige geest en gevormd verstand de samenleving kunnen leiden in de richting van een hogere materiële en geestelijke volmaaktheid.

Welnu, hierop doelden de sprekers tijdens de openingsplechtigheid van het Radulphus College, toen zij zeiden, dat het middelbaar onderwijs, waardoor de geestelijke emancipatie van het volk der Nederlandse Antillen wordt bevorderd, een stuk autonomie is. En daarom is, zoals een argeloos man dezer dagen beweerde, hetgeen deze week op Cas Cora gebeurde, wellicht van groter belang voor de volledige bewustwording der Antillen, dan de zich (naar men fluistert) moeizaam voortslepende conferentie op Rooi Catootje!

Jagan bezocht Naguib

Cairo. — Dr Jagan heeft gisteren een bezoek gebracht aan generaal Naguib en ongeveer een uur met hem gesproken over de nationalistische beweging in Brits-Guyana. Hij was vergezeld van Dr Burnham.

Jagan zeide, dat hij van plan is Zondag over Rome, Genève en Parijs naar Londen te vertrekken. Hij zal in genoemde steden zijn reis onderbreken en uiteenzettingen geven. Van Londen uit zal hij dan tenslotte terugkeren naar Brits-Guyana.

Bouw nieuwe atoombreker aangekondigd

Washington. — De Amerikaanse Commissie voor Atoomenergie heeft medegedeeld, dat binnenkort zal worden begonnen, met de bouw van een nieuwe atoombreker, die tienmaal zo krachtig zal zijn als de grootste op het ogenblik.

Men hoopt door middel daarvan, de laatste geheimen van de atoomstructuur te weten te komen.

De bouw zal zes jaar duren en 20 millioen dollar kosten.

Dr. Pos in J.P.F.-c lub

„Wij willen gaarne met Nederland en de Antillen samenwerken"

Willemstad. — De leden der drie delegaties van de Kleine Commissie. Z. Exc. Gouverneur Struycken, enkele Landsministers, leden van het Bestuurscollege en vele genodigden en belangstellenden waren gisteravond de gast van de Surinaamse vereniging op Curaçao, de J.P.F. Nadat de voorzitter van de vereniging, de heer A. Th. Simmoons hen had welkom geheten, voerde verscheidene leden uit het hoge gezelschap het woord; allereerst Z. Exc. Minister Kernkamp.

Een aandachtiger gehoor kan men zich nauwelijks voorstellen. De zaal van de J.P.F.-club was gisteravond „afgestampt", toen daar een ontvangst werd bereid voor de Surinaamse delegatieleden. De andere delegatieleden waren echter ook aanwezig. Van links naar rechts: mr Emanuels, dr R. Pos, Gouverneur mr Struycken, prof. Kernkamp, mr dr da C. Gomez en mr L.A Donker.

De minister begon met te zeggen zich hier thuis te gevoelen, niet alleen op Curaçao, maar evenzeer in de J.P.F.-club, die hij, doelend op het voort te zetten overleg in Paramaribo, het voorportaal van Suriname noemde „Maar", zo zeide de minister, „ik voel mij hier ook thuis, omdat wij dezelfde rechtsbeginselen hebben en breed gezien, dezelfde idealen. Gemeen hebben wij ook de aanhankelijkheid met het Huis van Oranje."

Minister Kernkamp wees er op, dat naast de staatkundige beweging er in Suriname ook een grote ontwikkeling gaande is. „Uw land schijnt grote mogelijkheden te herbergen. Niets zal ons Nederlanders aangenamer zijn, dan te weten, dat die ontwikkeling zal slagen en ik hoop, dat wij U daarbij behulpzaam mogen zijn."

Mr Dr M. F. da Costa Gomez, voorzitter der Antilliaanse delegatie, sprak kort. Hij besloot met te zeggen: „Moge ons werk — van de Kleine Commissie — ons voeren tot groter geluk van alle leden van het Koninkrkijk".

Dr H. Pos, voorzitter van de Surinaamse delegatie, verklaarde, dat sedert hij in 1947 als eerste Surinaamse autoriteit door de Surinamers zelf aangewezen — vertegenwoordiger in Nederland — voor het eerst in de club was, er veel was veranderd, niet alleen op staatkundig gebied, maar ook op het gebied van het politieke leven. Wij hebben geleerd, dat een volk de autonomie niet kan krijgen, doch deze moet leren, en dat voor een goed parlementair leven nodig is een gedisciplineerd partij wezen. Om vrij te zijn moet men discipline verstaan. „Suriname", aldus dr Pos, „is eigenlijk een bruggehoofd. Men heeft zich nimmer voorgesteld wat het land is. Door harde arbeid moeten wij dit land tot het onze maken.

Onze houding is, dat wij gaarne met Nederland en de Nederlandse Antillen willen samenwerken in het Koninkrijk, mits ons de mogelijkheid wordt gegeven, onszelf te ontwikkelen. Ik heb het vertrouwen, dat dit mogelijk zal zijn. Wij kennen verschillen in Suriname, maar toch is er een eenheid, de eenheid van verscheidenheid. Nederland gaf ons traditie en een onderdeel daarvan is de vrijheid. Wat nodig is, is het juiste evenwicht tussen vrijheid en gezag. Ik heb goede hoop, dat wij met volharding en wijsheid onze doeleinden zullen bereiken", aldus Dr Pos.

Na een korte pauze spraken nog de delegatieleden Emanuels en Pengel, de eerste over de financiële en economische positie van het land, de laatste o.a. over het eenheidsfront, niet in de politiek, maar in het verlangen tezamen, ongeacht ras, kleur of geloof, om Suriname te ontwikkelen.

Men bleef daarna nog geruime tijd bijeen en vele, op Curaçao wonende Surinamers maakten van de gelegenheid gebruik hun delegatieleden te spreken of tenminste even de hand te drukken.

Batig saldo

Willemstad. — Het totaal der ontvangsten der Begroting 1953 bedraagt ƒ 50.275.968.—, het eindcijfer van de geraamde uitgaven ƒ 47.719.046.—. Uit deze cijfers volgt, dat de begroting 1953 voorshands zou kunnen worden afgesloten met een geraamd batig slot van ƒ 2.556.922.—.

Als gevolg van de omstandigheid, dat de ontwerp-Overdrachtslandsverordening (Sociale en Economische Zaken) het Publicatieblad nog niet heeft bereikt, ziet de Regering zich genoopt op de begroting voor 1954 alsnog aan te vragen de kosten, verbonden aan de onderdelen van de zorg voor sociale en economische zaken, welke nog niet konden worden overgedragen. Bij de binnenkort in te dienen Nota van Wijzigingen op de begroting 1954 zullen deze kosten, welke, voor een jaar berekend, globaal ƒ 850.000.— zullen bedragen, ter begroting worden gebracht. Uiteraard zullen de ramingen, indien de zorg voor sociale en economische zaken nog in de loop van het jaar 1954 door de eilandgebieden zal worden overgenomen, worden verminderd tot de bedragen, nodig om tot de datum van overdracht de vereiste betalingen te kunnen verrichten.

Ter financiering van de zojuist besproken uitgaven acht de Regering het nodig van bovengenoemd bedrag van ƒ 2.556.922.— voorshands een bedrag van ƒ 850.000.— naar het Algemeen Reservefonds over te brengen.

Daarenboven ware nog een uitkering aan het Algemeen Reservefonds te doen ten bedrage van ƒ 1.450.000.—.

Nadat deze beide stortingen zullen hebben plaats gevonden, zal de begroting dan nog sluiten met een geraamd batig slot van ƒ 256.922.—, welk bedrag zal kunnen dienen als tegenwicht tegen eventuele overschrijdingen van toegestane credieten.

DE BONUS

Willemstad. — De bonus voor Landsdienaren heeft totaal ƒ 10.975.— bedragen. Voor Curaçao werd ƒ 7350.— uitgekeerd; voor Aruba ƒ 2400.—; voor Bonaire ƒ 400.— en voor de Bovenwindse Eilanden ƒ 825.—.

Als richtlijn voor de uitkering heeft gegolden, dat alle landsdienaren met een jaarlijkse bezoldiging van ƒ 1680.— of minder en alle landswerklieden en -arbeiders met een weekloon van ƒ 75.— of minder een extra uitkering ontvangen ten bedrage van ƒ 25.—, indien ongehuwd en van ƒ 50.— indien gehuwd, met dien verstande, dat personen, die een diensttijd hebben van minder dan drie maanden niet voor uitkering in aanmerking komen.

De extra uitkering aan de arbeiders, werklieden en ambtenaren in dienst van het eilandgebied Bonaire is in totaal een bedrag van ƒ 5100.— gemoeid geweest.

Voor wat betreft de Bovenwindse Eilanden heeft de extra uitkering aan de arbeiders, werklleden en ambtenaren in eilandsdienst in totaal ƒ 9375.— bedragen.

Koperen priesterfeest

Willemstad. — Maandag a.s. hoopt de Eerw. Pater Bernardus Jansen, kapelaan van de parochie te Wisji, de dag te gedenken, waarop hij voor 12½ jaar werd priester gewijd.

Gedurende een groot gedeelte daarvan was hij in de Antillen, en bijzonderlijk op Aruba werkzaam. Niettemin heeft ook op Curaçao zijn arbeid voldoende waardering geoogst, om deze dag niet ongemerkt te doen voorbijgaan.

Maandagmorgen om 7 uur zal de Jubilaris, geassisteerd door de Pastoor van de Parochie en de Zeer Eerw. Pastoor Julio Henriquez, een plechtige H. Mis van dankbaarheid opdragen, waarna om tien uur een eenvoudige huldiging op het Maria college waar de Pater veel katechismuslessen geeft, zal volgen.

Op Dinsdag en Woensdag zullen bovendien nog H. Missen opgedragen worden: de eerste gezongen door de Meisjes van het Maria College; de tweede aangeboden door de kinderen van de parochie.

Wij wensen de feesteling geluk en nog vele jaren van vruchtbare arbeid.

Begrafenis Mevr. Ossenkop-Sota

Willemstad. — Gisteren werd het stoffelijk overschot ter aarde besteld van mevrouw C.R. Ossenkop-Soto, die onverwacht uit het volle leven werd weggerukt. De begrafenis vond plaats vanuit de woning van de overledene aan de Santa Rosa weg. Er was drukke belangstelling bij deze begrafenisplechtigheid, vele vrienden en bekenden hadden zich langs de weg naar de begraafplaats Berg Altena verzameld om de beminde dode de laatste eer te bewijzen.

De baar werd voorafgegaan door vier auto's met bloemen, daarachter trokken meer dan 200 wagens. Onder de aanwezigen bevonden zich o.a. de heer E. Rozendaal en de heer C.D. Kroon van het Bestuurscollege, E. Morkos e.v.a.

De kerkelijke plechtigheden vonden plaats in de Pietermaaikerk, waar pastoor Cl. v.d. Looy de absolutie verrichtte.

Aardig experiment op Scherpenheuvel

Leraren spelen toneel voor eigen pupillen

Scherpenheuvel. — Gisteravond is het driedaags feest ter gelegenheid van de Plechtige Inzegening en Opening van het Radulphus College gesloten met een daverende toneelopvoering in de grote zaal van Scherpenheuvel. Het daverende zat hem niet alleen in het stuk zelf en de wijze, waarop het voor het voetlicht werd gebracht, maar ook in het originele feit, dat de leraren nu eens op de planken stonden, terwijl de leerlingen in de zaal zaten. Welnu, de leraren hebben laten zien, dat ze meer kunnen dan met wiskundige formules goochelen, en onregelmatige werkwoorden uit het hoofd opzeggen. Ze hebben zich ontpopt als baarlijke acteurs en een zaal vol enthousiaste jongelui, die met hele bussen vol naar Scherpenheuvel waren vervoerd, heeft zich drie uur lang kostelijk vermaakt met de heerlijke kolder van regisseur frater Theoduul en zijn mannen.

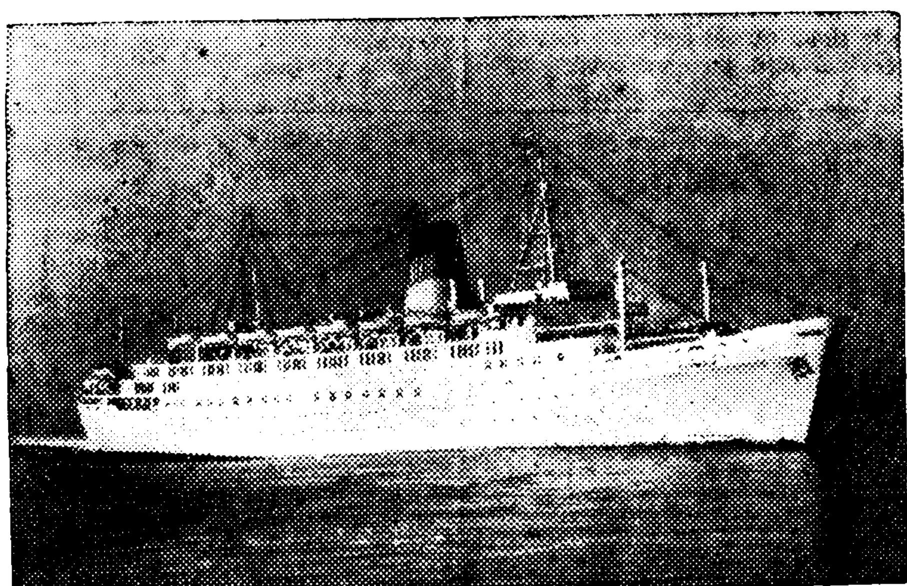
Wij vinden, dat er enige moed toe nodig geweest moet zijn, om dit originele plan ten uitvoer te brengen. Want de leraren zetten met deze opvoering van het blijspel van J. Murray en A. Boretz werkelijk hun prestige op het spel, zij het dan hun prestige als toneelspeler. Het stuk eiste, dat het met een behoorlijke vaart gespeeld werd en verschillende rollen over een flinke dosis humoristisch uitbeeldingsvermogen beschikten. Aan deze twee voorwaarden heeft de opvoering van „Vaarwel" geheel en al voldaan. Anders had zij trouwens niet een zaal vol critische jeugd drie uur lang kunnen boeien.

De lust bekruipt ons om namen te noemen en enkele acteurs een pluim op de hoed te steken voor hun soepel, harmonisch en goed uitgebalanceerd spel. Wij zullen het niet doen, omdat deze avond niet bedoeld was als een die de toets van een strenge critiek wil kunnen weerstaan, doch als een feestavond voor een gemeenschap van gelijkgestemde mensen.

Daarom zal de luid en hartelijk applaudiserende Radulphus-familie ook de woorden van frater Gualbert onderstreept hebben, die hoopte, dat dit pittige leraren-stel spoedig nog eens voor het voetlicht zou mogen treden.

OPENBARE STATENVERGADERING

Willemstad. — Naar wij vernemen, zullen de Staten op Donderdag as. in openbare vergadering bijeenkomen. Als een der agendapunten staat vermeld de verkiezing van een voorzitter.

GREEK LINE BRENGT NIEUW PASSAGIERSSCHIP

Naar ons gemeld werd, zal op 15 Februari as. een nieuw passagiersschip onze haven binnenlopen. Het is het 23.000 ton metende „Olympia" van de Greek Line. Het luxe schip is gebouwd in Engeland op de werf van Alexander Stephens & Sons te Glasgow, Engeland. De „Olympia" werd speciaal gebouwd voor het toeristenverkeer in de West-Indië en Zuid-Amerika en vertrekt de 27 Januari as. voor de eerste officiële vaart en „winter cruise" van New York. Het heeft ongeveer 700 passagiers aan boord. Het schip kan echter meer passagiers vervoeren, nl. in de eerste klasse 138 en in de toeristenklasse 1150. De „Olympia" zal dit jaar tussen Maart en November 13 „crossings" maken van New York naar Europa.

De nieuwe trans-Atlantic Liner is een combinatie van moderne kunst, comfort en veiligheid. Het is gebouwd naar de laatste veiligheidsvoorschriften en volgens de voorschriften van de in 1948 gehouden International Convention on Safety of Life at Sea. Het schip heeft een maximum speed van 21 knopen en is uitgerust met „double geared" turbines, welke een kracht kunnen ontwikkelen van 24.000 S.M.P.

Zoals op de meeste nieuwe schepen kan men er van alles aan boord vinden, zoals bioscopen, zwembaden, een kinderkamer met een overvloedige hoeveelheid van speelgoederen, een wintertuin en een gymnastiekzaal met moderne uitrusting. Hierboven een opname van het nieuwe schip, waarvoor Maduro & Sons als agente optreedt.

Spotaan afscheid van B.C. v. Leeuwen

Emmastad. — Gisteren nam de heer B. C. van Leeuwen afscheid van zijn vele vrienden en kennissen, die hij zich gedurende zijn verblijf op Curaçao en bij de CPIM heeft verworven. De heer B. C. van Leeuwen neemt nu eenmaal een bijzondere plaats in bij de oliegemeenschap, zodat het alleszins begrijpelijk was, dat de Asientozaal tot berstens toe gevuld was en het afscheid hartelijk en spontaan was.

Ruim 24 jaar heeft de heer B. C. van Leeuwen op Curaçao vertoefd, en in die tijd was hij de motor van het CPIM-verenigingsleven. Maar dat niet alleen, nimmer deed men een beroep op zijn organisatorisch talent, indien iets gedaan moest worden buiten zijn eigen vereniging. Geestig waren zijn Dingemans-artikeltjes in de Passaat, die hij daardoor zo'n apart cachet wist te verlenen.

De heer B. C. van Leeuwen moest gisteren dan heel wat woorden van dank in ontvangst nemen, onder andere van de directeur van de CPIM-CSM, de heer dr ir H. ter Meulen, ir v.d. Vucht, voorzitter van Asiento, die verklaarde het moeilijk te hebben om zo'n eminente voorganger op te volgen, spreker bood tevens enkele geschenken aan. Namens de Oranjevereniging sprak kapitein R. v.d. Beek.

Namens alle andere verenigingen en employé's sprak de heer Seelt, die zijn woorden vergezeld deed gaan van een miniatuur vleugel plus een cheque, die de aankoop van een echte vleugel mogelijk zal maken.

Hierna was het woord aan de heer Van Leeuwen om de verschillende sprekers te bedanken en hij deed dit op zijn eigen manier, door in een zijner vroegere glansrollen van CPIM-bewaker, waarin hij zijn grote liefde voor Curaçao, de maatschappij en zijn vereniging bezong.

Het was een geestige opvoering, die de aanwezigen nog eens dol heeft vermaakt, maar tevens het accent legde op de leegte, die hij nu achterlaat.

Na het officiële gedeelte kreeg een ieder gelegenheid afscheid te nemen van de heer Van Leeuwen, die voor een ieder een persoonlijk woord over had.

De heer B. C. van Leeuwen gaat in de loop van de volgende maand naar Nederland.

Wij wensen hem en zijn vrouw een prettige reis toen en nog vele jaren ongestoorde vreugde van een pensioen, dat alleszins verdiend is.

WEERBERICHT

Max. temp. 26.6C (79.8 F); min. 21 C (69.8 F) en gem. 25.2 C (79.2 F). Max. wind 22, min. 10 en gem. 15 knopen. Vochtigheid 78%. Neerslag 14.22 mm.; Helder 1, licht bewolkt 1, bewolkt 20 en zwaar bewolkt 2 uren.

De Heer en Mevrouw BRUÊNS-STEENS
geven vol vreugde kennis van de geboorte van hun dochter
ANNELIESJE
(Anna Elisabeth Maria)
23 Januari 1954.
Doormanweg 21.
Tijdelijk: Zeelandia.

Opvoeder in bloemen

Willemstad. — Natuurlijk is het feest van de heer Nahar, waarover wij reeds schreven, niet onopgemerkt voorbijgegaan, zeker niet op de school waaraan deze opvoeder nu reeds enkele jaren verbonden is, n.l. het Canisiuscollege.

Een zeldzaam goed begin was de H. Mis in de kerk van Steenrijk, waarbij de volledige schoolbevolking de „Misa de Angelis" op keurige wijze uitvoerde. Mocht dit reeds voor de feesteling een zeker voornaam punt in het program genoemd worden, een ander hoogtepunt kwam tegen tien uur, toen op de overdekte speelplaats de schooljeugd nogmaals bijeenkwam om haar geliefde onderwijzer nog eens speciaal in de bloemetjes te zetten.

Onder de aanwezigen merkten we op de Zeereerw. Frater Superior der Fraters van Tilburg, de heer C.P. Jansen, de Zeereerw. Pastoors van de parochies Steenrijk, Pietermaai en Janwhé.

Frater Walterus, het Hoofd der School, opende de rij van sprekers met erop te wijzen, dat het Canisiuscollege in de Heer Nahar niet alleen een goed onderwijzer, maar tevens een uitstekend opvoeder bezit, die speciaal door zijn voorbeeld zulk een goede invloed uitoefende op de jeugd van Steenrijk en Pietermaai.

De Pastoors van deze beide parochies sloten zich in hun toespraken volledig bij de eerste spreker aan, terwijl de Zeereerw. Frater Superior zijn aanwezigheid benutte om de jubilaris speciaal namens het R.K. Schoolbestuur dank te zeggen.

Bij deze, meestal zware grote-mensen-taal brachten de toespraakjes en gezangen der leerlingen een prettige afwisseling, terwijl een afvaardiging van het St. Albertuscollege, door zijn originele samenstelling en lofrede wat afleiding wist te geven.

De Heer Nahar dankte geroerd voor de hem gebrachte hulde.

Het was een prettige dag, niet alleen voor de feesteling, maar ook voor de Canisianen. Met sport en spel werd de rest van de voormiddag doorgebracht.

De allerkleinsten brachten een aanmerkelijk deel van de dag door in de speeltuin van Marie Pompoen.

En na de middag nog een knal-film in het, welwillend ter beschikking gestelde, „Caribe", zodat de term „algemene ontwikkeling" zeer wel in beoefening werd gebracht.

Hoofd en Personeel van het Canisiuscollege zijn er zeer wel in geslaagd de Heer Nahar en alle leerlingen een onvergetelijke dag te bezorgen.

Eilandgebied Curacao

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao brengt ter kennis van de huurders van volkswoningen dat vanaf 25 Januari 1954:

1) **de huur moet worden voldaan ten kantore van de Eilandsontvanger, Scharlooweg No. 35, en dat vanaf die datum tevens tot het innen der huren bevoegd is de Heer ISIDORO GUILLERMO ANTONIO EVERTSZ, die als incasseerder van huren van volkswoningen is aangesteld.**
2) **de administratie der volkswoningen gevestigd is op Scharlooweg No. 35.**
Spreekuren: van 13.30 uur tot 16.30 uur.

De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.
De Secretaris,
J. VAN TOORN.

CURACAO

DC-4 UIT DE DIENST

Willemstad. — Naar de KLM ons medegedeelde, zal de DC-4 „Twente" as. Woensdag zijn laatste vlucht naar Nederland maken. De „Twente" wordt uit de dienst genomen, daar de Convair het toestel komt vervangen. Het vliegtuig zal om 9 uur 's morgens vertrekken. Als bijzonderheid kunnen wij mededelen, dat met hetzelfde vliegtuig, de delegatieleden van de Kleine Commissie naar Suriname vertrekken, in totaal 19 leden.

RONDVLUCHT MET DE CONVAIR

Willemstad. — Naar wij vernamen, zullen as. Maandagmiddag om 15.30 uur de delegatieleden van de Kleine Commissie met de nieuwe Convair een rondvlucht maken boven de A-B-C-eilanden. De leden zullen de gast zijn van de KLM.

RADIO ACTIVITEITEN

Willemstad. — Naar wij vernemen is aan de heer A. Kelkboom een vergunning verleend voor het exploiteren van een radio omroepbedrijf. Met belangstelling zien wij uit naar de resultaten van deze nieuwe omroep op ons zustereiland Aruba.

Er zal nu wel leven komen in de aether-brouwerij, want óók Hoyer Recording krijgt straks zijn definitieve vergunning, aldus vernemen wij uit bevoegde bron.

Van de Rechtbank

Gistermorgen werd voor het gerecht in eerste aanleg behandeld de zaak tegen R. L. en M., die tijdens de demonstratie van werkzoekenden van enkele weken geleden, in de binnenstad uit het winkeltje van een Chinees twee blikken fruit-cocktail hadden gestolen. Dit misdrijf, gezien de omstandigheden waaronder het gebeurde is plundering.

R.L. en M. waren met de ferry van de CPIM gekomen en vandaar naar het gezaghebberskantoor getogen, waar zij met de andere demonstranten de gezaghebber geld vroegen om eten te kunnen kopen. De gezaghebber was op dat moment niet aanwezig en de demonstranten trokken daarop de binnenstad in. Op de de Ruyterkade deden zich enkele ongeregeldheden voor, waarna zij naar de Bakkerstraat togen. Hier werden enkele diefstallen gepleegd.

Voor het gerecht bleef M. ontkennen R. bekende ronduit dat hij fout was geweest door aan deze demonstratie mee te doen. M. werd berecht als opruier en kreeg twee maanden. De eis was vier maanden. L. geen onbekende voor de rechter, kreeg een maand wegens heling, nadat drie maanden was geëist. Hierbij werd in overweging genomen, dat L. van wie bekend is dat hij nooit regelmatig werkt, zich alleen bij de demonstranten had aangesloten om wanorde te scheppen. R., met een blanco strafregister, kreeg twee maanden voorwaardelijk.

NIEUWE NUMMERPLATEN

Willemstad. — Het ligt in de bedoeling in 1955 nieuwe nummerplaten in te voeren, waarbij een duidelijk onderscheid gemaakt kan worden tussen de huurauto's, de truckjes bestemd voor personenvervoer, en de particuliere auto's.

IN BESCHONKEN TOESTAND

Willemstad. — In de Breedestraat Otrabanda werd een voetganger door een personenauto aangereden en met een buil op het achterhoofd met de ambulance naar het Hospitaal overgebracht. De man was onverwachts de rijweg overgestoken en verkeerde onder de invloed van de bekende drank.

De man kon na te zijn verbonden huiswaarts keren.

Verder meldde de verkeerspolitie 3 lichte aanrijdingen.

BOORMACHINE OP HET HOOFD

Willemstad. — Bij Hotel Avila zakte een truck, waarop een boormachine gemonteerd stond, door een rioolput. Hierbij kwam de bovenkant van de machine op het hoofd van J.J.M., van Hongaarse nationaliteit, waarbij de man ernstige inwendige kneuzingen bekwam. Hij werd overgebracht naar het St. Elizabeth Gasthuis. De toestand van de man is ernstig.

Rallye-rijders te Monte Carlo. Voor het Casino bekijken en bespreken de belangstellenden de kansen van de rijders op de routekaarten en de deelnemerslijsten, die de strafpunten vermelden.

De R.T.C.

Willemstad. — Naar wij vernemen moet de mededeling van de heer dr M.F. da Costa Gomez, n.l. dat hij door drukke werkzaamheden de begroting betreffende niet naar Paramaribo zou kunnen afreizen, op een misverstand berusten. Indien vraagstukken de begroting betreffende van zó'n gewicht zijn, dat hij onmogelijk naar Paramaribo kan reizen, dan wordt uit het oog verloren, dat de begrotingsportefeuille resorteert onder de Landsminister van Financiën, de heer W.R. Plantz. Het heeft derhalve geen zin om juist Landsminister Plantz naar Paramaribo te zenden, zo inderdaad de behandeling van begrotingsvraagstukken gewicht in de schaal zou leggen.

De verklaring van de heer Gomez over zijn voorkeur om thuis te blijven moet zó worden geïnterpreteerd dat hij natuurlijk wel gaat. Uiteraard op verzoek van anderen. Dit kan dan weer aanleiding geven tot de nieuwe verklaringen, dat hij gegaan is, omdat men aandrang op hem heeft uitgeoefend.

Gratificaties

In aansluiting op hetgeen wij reeds berichtten, nl. dat de ambtenaren bij hun 25-jarig ambtsjubileum een gratificatie krijgen ten bedrage van een halve maand van hun vol inkomen en ter gelegenheid van 35-jarige ambtsjubilea een gratificatie ten belope van een maand vol inkomen, vernemen wij, dat deze regeling, die zal werken vanaf 1 Januari 1953, een crediet behoeft van *f* 16.000.—.

ONDERHOUD MET SURINAAMSE STATENLEDEN

Willemstad. — Het Bestuur van de SPKS heeft, naar wij vernemen, een onderhoud gehad met de Surinaamse Statenleden uit de Surinaamse delegatie. Onderwerp van bespreking was onder meer de kwestie rondom de Surinaamse vertegenwoordiger in de Antillen.

MAIDEN-VOYAGE VAN KUNGSHOLM

Morgenochtend meert aan de Prins Hendrikwerf het Zweedse schip „Kungsholm" van de Swedisch American Line op een Caraibische tour van 18 dagen. Een modern schip, geheel air conditioned met alle luxe comfort vandien. Vijf maanden vóór zijn eerste reis was het schip reeds volgeboekt, waaruit blijkt dat er voldoende vraag bestaat naar passage op dit luxe schip.

Onder de passagiers bevinden zich de president-directeur van de Swedish American Line, de heer Erik Wijk en echtgenote, de ex-ambassadeur van de V.S. in Moskou Davies en vele andere prominenten.

Het schip zal op 3 Februari een cruise maken naar Zuid Amerika. Volgend jaar Januari maakt het schip een wereldreis van 97 dagen.

NIEUW SPORTBLAD

De NALTB en de NAASB hebben de koppen bij elkaar gestoken en naar aanleiding van dit intern beraad is er een gestencild „officieel bondsorgaan" verschenen onder redactie van J.G. Kion dat de pretentie heeft maandelijks te verschijnen.

Laten wij hopen, dat de redactie, die de ondankbare taak heeft, dit blad naar inhoud en uiterlijk te verzorgen, er in zal slagen, het eenmaal begonnen werk voort te zetten tot meerdere eer en glorie van de sportbeoefening op Curaçao. Voorzeker bestaan er grote mogelijkheden in een sportblad.

Nu is de betiteling sportblad wel heel erg ruim genomen, indien de afdelingen schermen, tennis en bridge (canasta) worden behandeld, wellicht dat straks meerdere sportliefhebbers van andere takken van sport worden meegesleept hun medewerking te verlenen, opdat dit blad „all-round" en algemeen wordt voor wat betreft de sport, die het blad wil dienen.

In dit licht bezien is de poging alleszins lofwaardig en spreken wij de hoop uit, dat de actieve Kion er in zal slagen een up-to-date blad uit te geven.

Op de Curaçaose tennis-ranglijst, die werd samengesteld prijken de namen van Hugo Gerharts en R. Pimentel resp. als nr 1 en 2.

VAN HET FILMDOEK

In **WEST END** draait dit week-end **de film „Never let me go", een film die zich afspeelt in Moskou,** waar de Russen onhandelbare heerschappen blijken te zijn en als zodanig heel wat roet in het eten gooien van Clark Gable, die daar de glamour journalist uithangt en als zodanig zijn neus steekt in aangelegenheden, die de heren Russen niet wensen publiek behandeld te zien. En zoals het gaat, terwille van de film geen electrische stoel voor zo'n onbeschaamd journalist, maar wel een bevel tot uitzetting.

En dan mag Clark, Gene Tierney niet meenemen en dan gaat Clark haar bevrijden. Hij doet dit op de hem bekende wijze. Vol durf, ondernemingsgeest en stoute fantasie, zó stout, dat men er zelfs om moet glimlachen.

Maar Jan Publiek zegt, dasiseffe wat. En dat is het.

De programma's van Roxy en Cinelandia vonden reeds een bespreking in dit blad.

Parijs. — Volgens de directeur van het Europese productiviteitsbureau, een instelling van de O.E.E.S., moeten er in de eerstkomende twintig jaar in Europa twee millioen woningen worden gebouwd om in de behoefte aan behuizing te kunnen voorzien.

De directeur verklaarde, dat de huren moeten worden verhoogd en in overeenstemming met de bouwkosten worden gebracht.

Gaat Willem II een zeker kampioenschap tegemoet?

Na de belangrijke wedstrijden van vorige week, waarbij o.a. de grote 7—0 nederlaag van E.B.O.H. tegen Willem II opviel, is het deze Zondag wat rustiger op de Nederlandse voetbalvelden, hoewel in Afdeling A Haarlem — DWS zeer zeker een spannende wedstrijd belooft te worden, die heus niet zo gemakkelijk door Haarlem zal worden gewonnen. DWS kraakte vorige week het Groningse Be Quick met liefst 8—2. In deze zelfde afdeling wordt ook nog gespeeld Be Quick — Zwolse Boys, welke wedstrijd van belang is voor de bezetting van een van de onderste plaatsen.

Afdeling A: RCH, dat vorige week wederom een winstpunt behaalde en tekenen van herstel gaat geven, moet nu op bezoek bij Enschedese Boys geen gemakkelijke opgave voor de Racing. De andere degradatie-candidaat Oosterparkers, ontvangt Elinkwijk en het zou ons niet verwonderen, als hier winst werd geboekt door de Groningers. NEC, dat vorige week tegen de mede-candidaat voor de eerste plaats, Ajax, gelijk speelde, heeft een lastige uitwedstrijd tegen Leeuwarden, terwijl Ajax het bezoekende Wageningen wel met een nederlaag huiswaarts zal zenden.

Afdeling B: Vitesse, dat de onderste plaats momenteel bezet, maar drie wedstrijden achter is op de andere clubs, ontvangt morgen Blauw-Wit, hetgeen de Arnhemmers zeker winst zal gaan opleveren. De leider VSV gaat naar het Noorden, waar Sneek zal trachten de Velsenaren een nederlaag toe te brengen, hetgeen wel niet zal gelukken. DOS — Heerenveen kan een spannend duel worden, terwijl Go Ahead zeker 't Gooi met een nederlaag huiswaarts zal zenden.

Afdeling C: Te Eindhoven vindt de belangrijke wedstrijd van deze afdeling plaats tussen PSV en Emma. Het zou ons niet verwonderen, indien de Philipsmensen hier voor een verrassing gaan zorgen, want deze wedstrijd is geen gemakkelijke opgave voor de Dordtenaren. SVV, dat vorige week een winstpunt verspeelde tegen HBS, ontvangt morgen BVV, terwijl Sparta zeker in de running zal blijven door een overwinning op Bleyerheide. Brabantia — HBS kan een klein Haags succesje worden. Dat echter NAC en VVV zal winnen, lijkt ons niet zeker.

Afdeling D: Hier krijgt EBOH grote kans om zich te herstellen van de zware nederlaag van vorige Zondag, want Maurits is geen al te sterke tegenstander. ADO — Hermes DVS is een strijd van twee oude rivalen. Hermes DVS zit momenteel in de kopgroep en heeft slechts 1 winstpunt achterstand op de leiders Willem II. Het zal spannen morgen in het Zuiderpark, waar wij echter de Schiedammers als overwinnaars uit het strijdperk zien treden. Willem II zal zeker niet struikelen tegen RBC, maar DHC zien wij een zekere nederlaag tegemoet gaan tegen MVV.

Afdeling A: Haarlem — DWS; Be Quick Gr. — Zwolse Boys; Oosterparkers — Elinkwijk; Enschedese Boys — RCH; Stormvogels — Heracles; Leeuwarden — NEC; Ajax — Wageningen.

Afdeling B: Vitesse — Blauw-Wit; AGOVV — Rigtersbleek; Sneek — VSV; Go Ahead — 't Gooi; DOS — Heerenveen; EDO — Enschede; De Volewijckers — GVAV.

Afdeling C: PSV — Emma; Sittardia — LONGA; Sparta — Bleijerheide; NAC — VVV; VVH'16 — Xerxes; Brabantia — HBS; SVV — BVV.

Afdeling D: ADO — Hermes-DVS; MVV — DHC; Excelsior — Limburgia; NOAD — Eindhoven.. Juliana — Feyenoord; RBC — Willem II; EBOH — Maurits.

CURACAO

DE KAMPIOENEN IN HET STRIJDPERK

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Morgenmiddag om vier uur zullen de Rood-wit-blauwen het moeten gaan opnemen tegen Jong Colombia. De kampioenen hebben momenteel 14 punten uit 9 wedstrijden en zullen, indien zij het morgen krachtig aanpakken, de tweede plaats gaan bezetten, met 1 punt meer dan Sithoc.

De Jong Colombianen echter zullen op hun beurt hard proberen de overwinning te behalen daar zij zich op de een na de voorlaatste plaats niet meer veilig wanen, nu Jong Curaçao weer aardig in vorm is. Het is voor de jongens van Boca nu onderhand wel een gewoonte geworden gelijk te spelen en wie weet zullen zij ook morgen niet trachten een punt van de kampioenen af te snoepen. In elk geval zullen de kampioenen met een verzwakt elftal hun beste beentje moeten voorzetten, willen zij nog een kans maken, dit jaar een sterretje op hun vlag bij te voegen.

Een bezoek aan het Rifstadion zal morgenmiddag alleszins de moeite waard zijn. Van deze wedstrijd zal veel afhangen.

BASEBALL

LUCKY STRIKE TEGEN SELECTIE

Willemstad. — Morgenochtend zullen de kampioen Lucky Strike voor de eerste maal laten zien of zij hun titel, die zij verleden Zondag wisten te behalen, werkelijk waard zijn. Zij zullen uitkomen tegen een selectie-elftal van de C.B.B. en het zal zeker een interessante ontmoeting worden, aangezien genoemde bond bestaat uit zeer goede en productieve spelers.

GISTEREN GEEN VOETBAL

Wegens slechte terreinsgesteldheden konden de wedstrijden van gisteravond geen doorgang vinden.

ARUBA

VERSTUUR GEEN BANKBILJETTEN OVER DE POST

Oranjestad. — Mevr. R. deed aangifte, dat uit een brief welke zij met geld aangetekend had verstuurd naar een Pastoor in Cuba, de bankbiljetten verdwenen waren. Er is reeds vele malen op gewezen geen geld in brieven te sluiten. Geld versturen is veilig indien met dit doet met een cheque, via de bank of per postwissel.

RECHTZAKEN

Oranjestad. — Gisteren werd behandeld de zaak tegen T. die een bedrag van *f* 1400.— had verduisterd ten nadele van zijn hospita. Er werd verzocht om een psychiatrisch rapport.

Ook de zaak tegen V., die beschuldigd wordt van inbraak in de winkel van Osorio, werd twee maanden uitgesteld in afwachting van een rapport van de Reclassering.

F. had het Sportstation binnen willen komen zonder kaartje, doch toen hem de toegang geweigerd werd vond hij het nodig de suppoost te lijf te gaan en hem drie tanden uit zijn mond te slaan. Hij werd veroordeeld tot een maand. In hoger beroep hoorde hij eèn week tegen zich eisen.

BURGELIJKE STAND

Oranjestd. — Geboren. op 11 Jan. dochter van J. Hilgers en H. van Kimmenaede, zoon van S. Arends, zoon van P. Vrolijk en T. Ras, zoon van F. Lampe en L. Croes; 12 Jan zoon van J. Arends en M. Beltranena, zoon van R. Gomez en A. Liz-ardo, zoon van B. Francis en L. Nicolaas, dochter van H. Feliciana en D. Ras, zoon van P. Croes en A. Arends; 13 Jan zoon van P. Geerman en A. Maduro, 14 Jan. dochter van N. Erasmus en M. Tromp: 15 Jan. dochter van G. Ruiz en A Figaroa; 16 Jan. dochter van P. Figaroa en I. Kelly.

Getrouwd: op 12 Jan. C. J. Vlann en D. Martinez; 14 Jan. K. V. Edwards en L.L. Richardson; 16 Jan. R. F. Vlann en M. Duinkerk, A. J. Willems en N Dirkmaat.

Nederlands arts gaat tovenarij van Indianen-stammen bestuderen

Amsterdam. — Terwijl slagregens het platform op Schiphol striemden, zat in het restaurant de Haarlemse vrouwenarts Dr A. Melchior in een khaki pak te wachten op het vertrek van de KLM-machine naar Curaçao. De bedoeling van de medicus-schrijver-illustrator, die bekendheid kreeg door zijn boeken over de eerste tocht met de „Willem Barendsz" en naar Oost-Afrika is door te reizen naar het land, waar hij opnieuw stof hoopt te vinden voor een reisverhaal: Brazilië.

„Hoe het allemaal zal lopen, weet ik nog niet", vertelde dr Melchior, die op deze reis van drie maanden bezoeken gaat brengen aan een aantal zeer moderne ziekenhuizen in de Braziliaanse steden Para, Manaos en Teffé, maar wiens hoofddoel toch is meer kennis te vergaren over de tovergeneeskunde van de Indianen-stammen aan de bovenloop van de Amazone.

„In 1949 was ik in Oost-Afrika de gast van de katholieke missie, die daar onder leiding stond van Mgr Hilhorst. Hoewel ik niet katholiek ben, hebben de missionarissen mij daar introducties verschaft bij de inheemse bevolking en kon ik ook daar studie maken van de tovergeneeskunde. Mijn ervaring was toen, dat de bevolking maar weinig waarde meer toekende aan de toverdokters. Door middel van de tom-tom was mijn komst al dagen van tevoren aangekondigd en zaten de mensen te wachten op mijn „spreekuur", vertelde de Haarlemse arts.

„Met de paters van de orde der Spiritijnen onder leiding van Mgr De Lange hoop ik nu per kano honderden kilometers het binnenland in te kunnen trekken. Van moderne medische verzorging schijnen deze stammen ook nog weinig of niets te weten. En dat maakt het voor mij interessant", aldus dr Melchior, die nu nog clean-shaven met ons sprak, maar die over enkele weken evenals in Afrika weer een volle baard zal dragen om niet teveel bij de paters af te steken. En om meer vertrouwen bij de inheemse bevolking in te boezemen.

„Als ze me niet opeten, hoop ik op eerste Paasdag weer terug te zijn mèt baard. Die zal er dan de tweede Paasdag wel af moeten, want mijn vrouw maakt er bezwaren tegen" verzuchtte hij.

„En het nieuwe boek?" wilden we nog weten.

„Ik wil proberen, net als op de vorige reizen, onderweg te schrijven en te tekenen. Als we maar lampen bij ons hebben. Want als ik terugkom, wacht de practijk weer en daarvan moet de schoorsteen roken. Dat reizen is nu eenmaal iets, wat ik niet kan laten", zeide dr Melchior verontschuldigend.

Maar wij geloven niet, dat dit zo'n slechte hartstocht is, aldus lezen wij in „Het Parool".

Hamburg. — De Westduitse olie-raffinaderijen en synthetische bedrijven produceerden in het afgelopen jaar 6.4 millioen ton olieproducten of 24 procent meer dan het vorige jaar. De stijging in 1952 bedroeg 13 procent.

Nairobi. — Britse militairen doodden negen Mau Mau-leden en namen er elf gevangen in het Njeridistrict. Er werden geweren en munitie buitgemaakt.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 3 in en 2 uit; tankschepen 13 in en 12 uit; zeilschepen 5 in en 3 uit. Passagiers landend 2 en doorgaand 26.

Hato: Vliegtuigen 11 in en 11 uit. Passagiers landend 81, vertrokken 89 en doorgaand 37.

Quadrivuim nr Cristobal; **Lara** v. Las Piedras; **Mormack Ray** v. Aruba nr Port of Spain.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat gisteren uit Amsterdam vertrok, landde hedenmorgen om 4.33 uur op Curaçao. Het toestel, dat Donderdag uit Curaçao vertrok, landde hedenmorgen om 5.40 uur op Schiphol.

Gratis taxi

Een kosteloze taxidienst voor priesters heeft een groep van katholieke leken in Hamburg gesticht. Geestelijken, die bij de uitoefening van hun zielzorg behoefte hebben aan het gebruik van een auto, behoeven slechts een bepaald nummer te draaien, waarop onmiddellijk een wagen komt voorrijden. Op een eerste oproep hebben zich onmiddellijk meer dan vijftig autobezitters gemeld en een auto voor dit nobele doel belangeloos aangeboden. Dit initiatief heeft in Duitsland ook in tal van andere plaatsen reeds de katholieken tot navolging geïnspireerd. Zo zal binnenkort in Lübeck een dergelijke kosteloze „priester-autocentrale" in werking worden gesteld.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

Zaterdag 5.30 Onder de flamboyan" 5.50 Gramophoonplaten 6.05 Cumpleanos Feliz" 6. 15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan.." 7.30 Wat de handel biedt, 8.30 Buitenlands weekoverzicht 8.45 Curom Juke Box 10.15 Dansmuzik, 10.45 Nieuws en Sluiting.

Zondag 24 Jan. 9.00 R.K. Kerkdienstuitzending vanuit de Pro-Cathedrale kerk Sta. Anna. 10.00 Zondagmorgenmelodie 11.00 Gramophoonplaten 11.30 Protestantse morgenwijding 12.05 Lunch muziek 12.30 Nieuws 12.45 Red Foley 1.00 Sluiting

5.30 Voor de Katholieke jeugd, 5.50 Philips-gramophoonplaten, 605 Cumpleanos Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan, 7.00 Boletin di noticia, 7.30 Populair concert, 8.30 Caraibisch overzicht 8.45 De Stem van Amerika, 9.45 Nieuws en Sluiting.

AVROS

Zaterdag 23 Jan. 17.00 Maandag cent actie 17.05 Indiaanse Uitzending 17.15 Dansmuziek. 18.15 Indian Orkest 18.40 Nieuws, 19.00 Dansmuziek, 20.00 Radio Olympus, 20.40 Dansmuziek 20.50 Advertenties, 21.00 Dansmuziek, 21.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag 24 Jan. 17.00 The Lutheran hour, Nederlands 17.15 De kinderbijbel, 17.30, Voor jarigen op de Antillen 17.55 Lutherse Kerkdienst 19 05 Muzikale brievenbus 19.15 Sportjournaal 19.30 Muzikale brievenbus 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.00 Buitenlandsoverzicht 21.20 Sluiting.

Officiele Mededelingen VAN DE Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD-UITSLAGEN

Competitie A-klasse:

S.U.B.T. 1 — Estudiantes 1	2—1
Jong Holland 1 — Jong Curaçao 1	1—0.
Jong Colombia 1 — Vesta 1	2—4.
Sithoc 1 — Veendam 1	2—4.

Competitie B-klasse:

Uniao Portuges 1 — Vitesse 1	6—0.
A.S.C.A. 1 — Atletico Luis Brion 1	2—2.
S.V. Luis Brion 1 — Huracan 1	4—1.
Asiento 1 — SITO 1	3—1.
Athene 1 — Scherpenheuvel 1	4—1.
Uniao Portuges 1 — Atletico Luis Brion 1	3—1.

Competitie Junioren:

Scherpenheuvel Jr — S.U.B.T. Jr	niet doorgegaan.
Vesta Jr — Canisius Boys Jr	niet doorgegaan.

WEDSTRIJDPROGRAMMA

Competitie A-klasse:

Zondag, 24 Jan. '54 om 4.30 uur n.m.:
Jong Holland 1 — Jong Colombia 1 (Stadion)
Woensdag, 27 Jan. '54 om 8.30 uur n.m:
S.U.B.T. 1 — Veendam 1 (Stadion)
Vrijdag, 29 Jan. '54 om 8.30 uur n.m.:
Vesta 1 — Estudiantes 1 (Stadion)
Zondag, 31 Jan. '54 om 4.30 uur n.m.:
S.U.B.T. 1 — Jong Colombia 1 (Vredenberg)
Woensdag, 3 Febr. '54 om 8.30 uur n.m.:
Sithoc 1 — Jong Curaçao 1 (Stadion)
Vrijdag, 5 Febr. '54 om 8.30 uur n.m.:
Jong Holland 1 — Estudiantes 1 (Stadion)
Zondag, 7 Febr. '54 om 4.30 uur n.m.:
S.U.B.T. 1 — Vesta 1 (Vredenberg)
Woensdag, 10 Febr. '54 om 8.30 uur n.m.:
Jong Colombia 1 — Veendam 1 (Stadion)
Vrijdag, 12 Febr. '54 om 8.30 uur n.m.:
Estudiantes 1 — Sithoc 1 (Stadion)
Zondag, 14 Febr. '54 om 4.30 uur n.m.:
Jong Curaçao 1 — Vesta 1 (Stadion)
Woensdag, 17 Febr. '54 om 8.30 uur n.m.:
Veendam 1 — Estudiantes 1 (Stadion)
Vrijdag, 19 Febr. '54 om 8.30 uur n.m:
Jong Holland 1 — Sithoc 1 (Stadion)
Zondag, 21 Febr. '54 om 4.00 uur n.m.:
S.U.B.T. 1 — Jong Curaçao 1 (Vredenberg)

Competitie B-klasse:

Zondag, 24 Jan. '54 om 2.30 uur n.m.:
A.S.C.A. 1 — S.I.T.O. 1 (Stadion)
om 4.00 uur n.m.:
Scherpenheuvel 1 — Atl. Luis Brion 1 (Scherp.)
Asiento 1 — Vitesse 1 (Asiento-terr.)
Woensdag, 27 Jan. '54 om 7.00 uur n.m.:
Athene 1 — Riverside 1 (Stadion)
Vrijdag, 29 Jan. '54 om 7.00 uur n.m.:
Uniao Portuges 1 — Canisius Boys 1 (Stadion)
Zondag, 31 Jan. '54 om 2.30 uur n.m.:
Atletico Luis Brion 1 — Huracan 1 (Stadion)
om 4.00 uur n.m.:
S.V.V. 1 — A.S.C.A. 1 (Scherpenheuvel)
Woensdag, 3 Febr. '54 om 7.00 uur n.m.:
Asiento 1 — Riverside 1 (Stadion)
Vrijdag, 5 Febr. '54 om 7.00 uur n.m.:
Uniao Portuges 1 — S.V. Luis Brion 1 (Stadion)
Zondag, 7 Febr '54 om 4.00 uur n.m.:
Scherpenheuvel 1 — A.S.C.A. 1 (Scherpenh.)
Woensdag, 10 Febr. '54 om 7.00 uur n.m.:
S.V.V 1 — Atletico Luis Brion 1 (Stadion)
Vrijdag, 12 Febr. '54 om 7.00 uur n.m.:
Asiento 1 — Uniao Portuges 1 (Stadion)
Zondag, 14 Febr. '54 om 2.30 uur n.m.:
Huracan 1 — Vitesse 1 (Stadion)
om 4.00 uur n.m.:
Riverside 1 — S.V.V. 1 (Scherpenh.)

Competitie Junioren:

Zaterdag, 30 Jan '54 om 4.30 uur n.m.:
Sithoc Jr — Vitesse Jr (K.S.C.-terr.)
Zondag, 31 Jan. '54 om 10.00 v.m.
Athene Jr — S.U.B.T. Jr (Vredenberg)
Vesta Jr —Jong Curaçao Jr (Vesta-terr.)

MEDEDELINGEN:

CORRECTIE:

Bij de laatste publicatie is abusievelijk vermeld, dat de inschrijving van de gewone leden A. Stefania en J. Winklaars als leden van de vereniging Jong Holland Bovenvermelde leden worden ingeschreven als leden van de vereniging **„Huracan".**

BOETES:

De vereniging Canisius Boys is beboet met *f* 5.— wegens het niet opkomen in de Competitie-wedstrijd tegen Vesta Jr op Zondag, 17 Januari 1954.

De vereniging „Estudiantes" is beboet met *f* 5.—, twee winstpunten in mindering op de ranglijst van de Competitie A-klasse, en vergoeding van de door de C.V.B. vastgestelde kosten in verband met het niet spelen van de competitie-wedstrijd tegen S.U.B.T. 1 op 25 November jl.

TERUGTREKKING EN OPZEGGING:

De vereniging „Canisius Boys" heeft zich uit de Junioren-competitie teruggetrokken

De vereniging „M.S.V." heeft haar lidmaatschap bij de C.V.B. beëindigd.

INSCHRIJVINGEN:

Jong Holland: C. Martha (ex-lid) Estudiantes.
Sithoc: Jacquez Volkerts en Carlos Schoop als Junior-leden.

BUITENGEWONE ALGEMENE LEDENVERGADERING:

Oproep tot het bijwonen van de verdaagde Buitengewone Algemene Ledenvergadering op **Donderdag, 18 Februari 1954,** om **20** uur in de vergaderzaal van de N.A.L.T.B. te Mundo Nobo.

Agenda:

1. Opening.
2. Voorstellen tot wijziging van de Statuten.
3. Sluiting.

Oproep tot het bijwonen van de verdaagde Buitengewone Algemene Ledenvergadering op **Donderdag, 18 Febr. 1954,** om **20.45** uur in de vergaderzaal van de N.A.L.T.B. te Mundo Nobo.

Agenda:

1. Opening.
2. Voorstellen tot wijziging van het Huishoudelijk Reglement en Reglement Competitiewedstrijden
3. Verzoek aan het Bondsbestuur voor uitleg omtrent toepassing van Art. 35 lid 6, H.R.
4. Sluiting.

Punt 3 van de Agenda is daaraan toegevoegd op verzoek van de verenigingen VEENDAM, LUIS BRION en S.U.B.T.

Voor de goede orde vestigen wij Uw aandacht op Art. 21 lid 6a t/m f van het H.R. (vertegenwoordiging ter Algemene Ledenvergadering).

Tevens mogen wij U er aan herinneren, dat aangezien het hier **twee** aparte vergaderingen betreft, Uw vertegenwoordiger dienovereenkomstig ook in het bezit dient te zijn van **twee** machtigingen.

HET BESTUUR.

1668 Tom Poes en de Partenspeler

1549. — De beide agenten van politie snelden, rood van woede, achter de haveloze Vlegel aan. Deze begreep in het geheel niet wat er aan dè hand was, maar als pleegkind van Bul Super had hij geleerd, dat ambtenaren in uniform vermeden dienden te worden en daarom rende hij wat hij kon, zonder verder aan Tom Poes te denken.

Nu, die klom, heel tevreden over zijn list, uit het vuilnisvat toen de voetstappen waren weggestorven. En zonder dralen rende hij de andere kant op. Hij begreep, dat hij nu op moest schieten, omdat heer Ollie intussen al wel eens in de moeilijkheden zou kunnen zitten.

Zover was het echter nog niet. Niet wetend wat er allemaal met zijn jonge vriend gebeurde, had de heer van Rommelstein zich in zijn studeervertrek teruggetrokken en peinzend had hij alle gebeurtenissen aan zijn geestesoog voorbij laten trekken. En, omdat het brein van een Bommel weliswaar langzaam maar toch zeker werkt, begreep hij na vier uren studie wat er allemaal precies aan de hand was. Kort besloten ontbood hij zijn bediende.

„Joost!" sprak hij ernstig., „er moet iets gedaan worden!"

„Zeer juist, heer Olivier!" zei Joost. „Geheel mijn mening!"

„Mooi!" hernam heer Bommel. „Na lang nadenken is het mij duidelijk geworden, dat Tom Poes in ernstige moeilijkheden is geraakt!"

„Inderdaad!" zei Joost. „Zijn voogd heeft hem opgesloten onder valse beschuldigingen — alleen maar om geen last van hem te hebben, met Uw welnemen. En vervolgens zal de onverlaat pogen om U uit de weg te ruimen, als U mij toestaat!"

„Hoe weet je dat?" riep heer Ollie verrast. „Je zegt daar iets, waar ik, een Bommel, pas na rijp beraad en ingespannen studie achter ben gekomen! Hoe weet je dat?"

„Ik ben geen Bommel, als ik zo vrij mag zijn!" zei de trouwe knecht.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS.

New York. — Bij de opening van de New Yorkse Effectenbeurs hadden gisteren koersdalingen plaats. De vliegtuigfondsen waren evenwel vast en ook olie trokken enige belangstelling. In de namiddag kreeg een vastere stemming de overhand onder leiding van de sporen en de markt sloot tenslotte zeer prijshoudend met koersstijgingen tot 1 punt of meer.

Aantal verhandelde fondsen 1161; hoger 553; lager 337; onveranderd 271; aandelenomzet 1.890.000; obligatie-omzet $ 4.530.000.—.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	158 3/4
Anaconda	32
Bethlehem Steel	53
Dupont de Nemours	107
General Electric	90 1/8
General Motors	64 1/4
Int. Tel. and Tel.	15
Shell Oil	79 1/2
Standard Oil of New Jersey	76 5/8
U.S. Steel	40 1/4

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:
Telegram Afdeling:

Kantoor open van 23 — 1 05.30 — 18.30 tel 2307.

Weekendwacht van 23 — 1 18.30 t/m 25 1 05.30 J.N.F. Jung tel. 3209 — 2307.
B. g. g. tel 2400.

Personeel afdeling.

Van Zaterdag 23 Jan. 12.00 t/m [illegible] 12.00 W. N. G. Broug, Hotel Negropan tel. 3072 — 2844
B. g. g. nadere inlichtingen bij M. B. Lansink tel. 4304 of 2400.

Materialen Afdeling:

Van Zaterdag 23 tot Zondag 24 Jan. P. C. Riegman, Tjerk Hiddelaan tel. 2265.

Geneeskundige dieenst

Van 23 — 1 12.30 t/m 25 — 1 07.00 Dr. Blok tel. 4229, b.g.g. tel 2409

C. S. M.

Rederij:

Zat. 23 Jan. F.R. v. Rosevelt tel. 24[illegible]
Zon. 24 Jan. T. Dekker tel. 2227.

Scheepsagentschap:
Zaterdag 23 Jan.
08.00 — 1800 kantoor tel. 2458—2551 18.00 — 19.00; 23.00 — 08.00 W. R. Engelsman tel. 2304
Van Zondag 24 08.00 tot Maandag 2[illegible] Jan. 08.00 E. v. d. Werf tel. 3101

Dok Afdeling:

Van 23 Jan 12.30 — 17.30 G. Kreffer tel. 2276
Van 23 17.30 — 25 7.30 H. Theunissen tel. 2096

WEST-END Zat. 7 en 9 p.m. en Zo[illegible] 10. a.m. en 8.30 p.m. „*Never let mo go*" *Zondag 4.30* „The prince of Peace" e[illegible] 6.30 „Hurricane Island"

CINELANDIA Zat. 7 en 9 p.m. e[illegible] Zondag 8.30 p.m. „The War of the worlds" Zondag 6.30 „Wolf-Hunters"

ROXY Zat. 23 7 en 9 p.m. en Zon. 8.[illegible] p.m. „Road to Bali" Zon. 10.30 a.m. „[illegible] bello Durmiente" Zondag 4.30 p.m. „Tarzan's Magic Fountain" en 6.30 „The Beast From 20.000 Fathoms"

APOTHEKEN: De weekenddienst der Apotheken worden waargenomen door *Botica Corsou,* De Ruyterkade [illegible] tel. 1250 en *Botica del Pueblo,* Breedestraat. 82 (O.) tel 3718.

WI GELE KRUIS:
De Zondag- en Nachtdienst wordt waargenomen door Zr. Witmarsen tel. 3773.

GENEESKUNDIGE DIENST:
Weekend-dienst Gouvernements-geneeskundige 23 — 24 Jan.
In het Stadsdistrict: Dr. J. E. Lo[illegible] Sack-Soe, Plantersrust No. 3243.
In het 2e District: Dr. P.E. Nas[illegible] Klein Kwartier 196, tel. No. 5046.
C P. N. Wachtdienst: Hr. O. de Kort van 7 tm. 15 uur, tel 1758

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit weekend kunnen wij benzine h[illegible] [illegible]
C. Galmeyer, Cerito; Servicenter, V[illegible] Engelen; M.R. Elsevier, Gasparito; [illegible] H. Jonckheer, St. Helena, H.J. Scheid[illegible] laar Mundo Nobo; Edelbron, Ruyterkade. W. H. Winkel, Hendrikplein en [illegible] Rosa, Hato.

GEADRESSEERDE ONBEKEND

Mainz. — Het telegraafkantoor [illegible] Mainz heeft dezer dagen voor een puzzle gestaan. Uit Amsterdam was een telegram ontvangen, gericht aan „de Duitse Beroepsvoetbalbond [illegible] Mainz' en afgezonden door de Nederlandse Beroepsvoetbalbond, die kennelijk met de volgens persberichten in Duitsland onlangs opgerichte beroepsorganisatie contact zocht. Het telegram kon ondanks de vele moeite, die de anders toch vaak zo vindingrijke „Tante Pos" zich getroostte, echter niet worden afgeleverd. Met de bemerking „geadresseerde onbekend" moest het naar Amsterdam worden teruggezonden.

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL
door E. J. RATH

6)

Eerst hield Ames zich nogal onverschillig onder die algemene belangstelling. Maar toen hij in de gaten kreeg, dat Basselbell en Heath en zelfs Stephen Cady een soort karakterstudie van hem begonnen te maken, kwam hij in verzet. Zolang hij aan 't stuurrad zijn veel bewonderde kunsten vertoonde, was hij veilig voor hun nieuwsgierige vragen. Verder zocht hij stilte en afzondering in z'n kooi of op de een of andere ontoegankelijke plek op 't voordek, die men alleen bereiken kon wanneer men de moeite wou nemen om over kratten en stapels touw te klauteren.

Alleen Sally wist hem ook hier te vinden.

Carragher had de passagiers verboden om met de roerganger te spreken en vooral wanneer Ames aan 't roer stond, lette hij daar scherp op. Maar Sally's belangstelling voor haar redder was zo kolossaal toegenomen, dat ze hem met de beste wil van de wereld niet de hele dag met rust kon laten.

Sally begon Ames langzamerhand een ware verering toe te dragen. Er ontstond tussen hen een grote kameraadschappelijkheid en ze werden een paar vrienden, zoals er op heel de schoener Miriam geen tweede stel te vinden was.

Maar ondanks alle mogelijke slimme, vleiende en vriendelijke vragen werd Sally uit de geheimzinnige, zwijgzame verstekeling niet veel wijzer. Ze bracht hem boeken uit de salonkajuit. Maar daar de kleine bibliotheek bijna geen andere boeken bevatte dan sterrenkundige werken, die Ames geen blik waardig keurde, waren de uren, die hij lezend doorbracht, niet talrijk.

Ofschoon Jessica na de dag, waarop Ames haar in de kajuit zulke brute verwijten gemaakt had, niet de minste notitie meer van hem genomen had, zag ze toch héél goed, hoe haar jonge pupil meer en meer belang in de verstekeling ging stellen.

Ze vond 't allerongenaamst. Ze voelde een zekere verantwoordelijkheid voor Sally. Het was haar plicht, 't meisje over enige tijd veilig en wel aan haar ouders af te leveren. Een affairetje met een doodgewone zeeman — al was 't dan ook niets meer dan een onschuldige flirtation — was niet in overeenstemming met Jessica's gevoel voor fatsoen en betamelijkheid. En toen ze op zekere morgen het meisje uit haar hut zag komen met een boek in de hand, besloot ze maar meteen een eind aan de zaak te maken.

„Sally," begon ze, „ik zou je wel eens even willen spreken."

Sally bleef staan en trok de wenkbrauwen op.

„Ik verzoek je vriendelijk om je niet zo dikwijls te vertonen in gezelschap van die....eh.... mijnheer Ames," begon de prof op haar droge, zakelijke manier. Sally's ogen werden wijd van verbazing.

„Waarom niet?" vroeg ze onschuldig.

„Ik vind het niet te pas komen. Hij komt uit heel andere kringen.... hij is een doodgewone matroos. Denk je soms, dat je ouders een dergelijke houding van jou tegenover hem niet zouden afkeren?"

„Hij is geen doodgewone matroos," stoof Sally op. „Hij is.... hij is.... ik weet eigenlijk niet, wat hij is, maar een gewone matroos is hij niet. En hij heeft in ieder geval mijn leven gered."

„Zeker, dat is waar," ging Jessica bedaard voort. „We apprecieren dat ook allemaal. We hebben hem daarvoor bedankt en te zijner tijd, als de expeditie afgelopen is, zal ik zien of ik op financieel gebied iets voor hem doen kan. Maar dat sluit allemaal nog niet in, dat jij...."

„Wilt u hem geld geven?" riep Sally ongelovig uit. „Bent u dat heus van plan? Hij zal 't immers niet eens willen aanraken.... ik weet zeker, dat hij 't niet zal aannemen. U zult hem er erg mee beledigen. O, alstublieft, professor, doet u dát niet."

„Nu, we zullen eens zien. Ondanks dit alles moet ik mijn verzoek dringend herhalen, Sally. Ik hoop, dat je zijn gezelschap in het vervolg zult vermijden. Het is werkelijk niet goed. Die man wordt gezocht door de politie. Wie weet, welke misdaad hij op zijn geweten heeft."

„Da's kletspraat!" barstte Sally niet bepaald parlementair los. „Daar geloof ik geen woord van en ik zie niet in, waarom ik me niet met hem zou mogen bemoeien. Hij is zo alleen en eenzaam, professor. Zo verschrikkelijk eenzaam. Hij heeft helemaal geen vrienden hier aan boord. De matrozen praten haast niet tegen hem en de kapitein en mijnheer Diggs zijn gewoonweg onhebbelijk."

„Daar zullen ze hun reden wel voor hebben," zei Jessica kalmpjes. „Ze hebben ongetwijfeld een betere kijk op hem dan wij."

De tranen sprongen in Sally's blauwe ogen en haar onderlip trilde verdacht, toen ze die snel wegveegde. Zonder een woord te spreken draaide ze zich om en verdween in haar hut.

Professor Jessica hoorde, hoe ze de sleutel in het slot omdraaide.

Een uurtje later gluurde Sally voorzichtig om de hoek van de kajuitdeur. Jessica zat in een achterafhoekje en werd helemaal in beslag genomen door haar schrijfwerk.

Sally liep op haar tenen de salonkajuit door en langs de trap naar 't dek.

„Ik heb weer een nieuw boek voor je, Ross," zei ze, toen ze even later na halsbrekende klauterpartijen in zijn afzondering doorgedrongen was.

„Dank je," glimlachte Ross Ames vriendelijk.

„Enne.... hoor eens, Ross!"

„Nou, wat is er?"

„Ik mag eigenlijk niet meer met je praten."

„Van wie niet?"

„Nou.... van de prof natuurlijk."

„Zei ze ook, waarom je niet met me mocht praten?"

Sally aarzelde en kreeg een kleur.

„Ja, zie je.... ze zei, zie je.... dat je.... nou enfin, dat je niet bepaald de geschikte persoon bent voor een vlekkeloos, jong meisje om mee om te gaan. Verbeeld je!"

Ames keek haar eens aan; er was een spottend lachje in zijn ogen, maar zijn gezicht stond zeer ernstig.

„Tja.... kijk's aan, meisje.... eigenlijk heeft ze groot gelijk," zei hij bedaard.

„Ach, dat heeft ze niet. En dat weet je drommels goed. Ik zou niet weten, waarom ik niet met jou praten mag. 't Is heel wat beter dan daar beneden in de kajuit de lijn te trekken. Die suffe mummies....aboeh! O, zeg Ross, weet je wat de prof óók zei? Ja, je moet niet denken, dat ik 't geloof, hoor, maar ze zei, dat de politie je aan 't zoeken is.

Ames knikte en blies rook uit zijn pijp.

„Daar heeft ze dan alweer gelijk aan!"

Sally nam hem even scherp op en beet nadenkend op haar lippen. Toen ineens barstte ze uit in haar vrolijke staccatolach.

„Onzin.... onzin, ik geloof 't toch lekker niet," zei ze. „En ik praat met je als ik daar zin in heb, hoor je. Ze kunnen allemaal naar de maan lopen! Ik ben m'n eigen baas!"

Er kwam iets zachts, iets vriendelijks in Ames' ogen, toen hij haar nakeek. Kleine Sally Eastman! Wat was ze eerlijk en aandoenlijk trouwhartig.

„Een kajuit vol schepsels met armen en benen en hoofden en toch maar één menselijk wezentje," mompelde hij, terwijl hij het boek, dat Sally hem gebracht had, doorbladerde zonder te lezen. Een handtekening op het schutblad trok zijn aandacht.

Met kloeke, regelmatige letters stond daar: J. Russell Thorne.

Een manachtend lachje deed hem de lippen optrekken, terwijl hij de handtekening bestudeerde.

„J. Russel, hè?" gromde hij halfluid. En daar ineens, zonder er bij na te denken, smeet hij met een driftige beweging van de hand het boek overboord. Eerst nadat hij een paar minuten in sombere zelfbespiegeling had doorgebracht, stond hij op.

„Je bent een suffe kerel, Ross Ames.. Kijk nou eens wat je weer uitgehaald hebt.... Dat kleine meisje heeft er de last maar van. Die ellendige drift van jou."

Maar de professor zou die dag haar boek niet missen. Er was een gebeurtenis gaande aan boord, die al deze onbeduidendheden verre overtrof, de ongehoorzaamheid van Sally zowel als de driftbui van Ames en het slechte humeur van kapitein Carragher, die zich vreselijk kwaad maakte over de afnemende kracht van de passaatwind.

Terwijl Sally op 't voordek Ross Ames op de hoogte had gebracht van de professorale reprimande, was de professor zelf zwaarwichtig aan het discussieren met Peebles. Een discussie over verschillende phasen der maan, die ze de avond te voren van het achterdek af met een handtelescoop hadden waargenomen. Peebles zweeg buiten adem aan het einde van het betoog en keek de prof van Farrow peinzend en nadenkend aan. Wat een buitengewone vrouw was ze toch! Vier asteroïden! Absoluut nieuwe asteroïden! Om dan nog maar niet eens te praten van de correcties, die ze had weten te maken in de loopbaan van minstens twintig andere. Werkelijk, dat alles te zamen overtrof bijna zijn eigen verrichtingen op sterrenkundig gebied. Toch voelde hij in 't geheel geen afgunst; alleen grenzeloze bewondering voor haar capaciteiten. Wat een enorm werk was ze begonnen met het overbruggen van de grote leemte, welke er bestond tussen de hogere en lagere planeten.

Hij kon geen werk ter wereld bedenken, dat zo schitterend en waardevol was.

Hoe volkomen sloot het zijn eigen werk af. Hoe opmerkelijk juist vulde 't zijn planeetkundige studies aan. Welk een schitterende gelegenheid zou dit kunnen zijn om de oude wet van Bode opnieuw te bewijzen.

Een eerlijk gemeend enthousiasme straalde uit Peebles' ogen. Terwijl hij naar professor Jessica's kalm, innemend gelaat staarde, verloor zijn gezicht voor enkele ogenblikken de kwijnende, vervelende uitdrukking.

„Het is gewoonweg verbluffend om te zien, wat u met de Farrow-telescoop nog allemaal hebt kunnen doen," merkte hij op, terwijl hij nerveus met zijn vingers op de tafel trommelde. „Heus, het is verbluffend."

„O, maar de Farrow-telescoop is nog niet zo'n slecht instrument," verdedigde professor Jessica haar trouwe rechterhand. „Er zijn mensen, die meer gepresteerd hebben met slechtere telescopen."

„Maar denkt u zich eens even in, wat u allemaal zoudt kunnen verrichten met onze Norcross-telescoop, professor!" riep Peebles bijna opgewonden uit.

Professor Jessica zuchtte. Ze zuchtte bijna altijd als ze aan de geweldige lenzen dacht, die Peebles tot zijn beschikking had.

„Ongetwijfeld zou dat z'n voordelen hebben," gaf ze toe. „Maar te Farrow kunnen we zo'n pracht-instrument nu eenmaal niet bekostigen."

„U zoudt zich een plaats in de historie verzekeren, wanneer u met de Norcross kon werken," herhaalde Peebles met klem. „Ik verzeker u, professor, de resultaten van uw werk zouden niet te overzien zijn."

„Dank u!" mompelde professor Jessica met een bescheiden knikje, en ze vervolgde:

„Natuurlijk zou ik zelf óók verwachten, dat ik onder dergelijke omstandigheden meer zou kunnen presteren."

„Maar waarom komt u dan niet naar Norcross?" knalde het kleine mannetje eindelijk los.

„Ik naar Norcross komen? Maar, professor, hoe zou dat kunnen bestaan? Zelfs als ik Farrow eens zou verlaten, zou er te Norcross immers geen plaats voor me zijn?"

„Maar er is wél plaats voor u, móét plaats voor u zijn."

„Op welke wijze dacht u dat [illegible] mogelijk te maken?"

Peebles knikte zenuwachtig en [illegible] viel in een langdurig stilzwijgen. Toen hij opnieuw begon te spreken, glansde in zijn ogen het enthousiasme van [illegible] wetenschap en klonk in zijn stem [illegible] liefde voor de astronomie.

„Misschien wilt u enkele ogenblikken naar mij luisteren, waarde collega," begon hij plechtig en indrukwekkend. „Het grote werk, waaraan u uw leven wijdt, vult op de meest volkomen manier mijn arbeid aan.... Zullen [illegible] het op een andere wijze uitdrukken en zeggen, dat mijn werk het uwe aanvult? In ieder geval weten we beiden, dat een zware en verantwoordelijke taak op onze schouders rust en het [illegible] ontroerend om te zien, hoe deze taken bij elkander passen. Mochten zij [illegible] mengaan, hand in hand, in volledige eensgezindheid en harmonie, standvastig arbeidend voor de zegenrijke [illegible] deringen van de wetenschap in het [illegible] gemeen en ónze wetenschap in [illegible] bijzonder! Zoals u weet, professor, [illegible] studeer ik sinds lange tijd de lagere planeten. Ik ondervond bij dat [illegible] min of meer tegenwerking door [illegible] grote leemte, die er bestaat tussen [illegible] planeten Mars en Jupiter en ik [illegible] m'n studie van de hogere planeten weer hervatten. Hier is een gaping [illegible] mijn werk. En waarom zou het [illegible] moeten blijven? U heeft reeds [illegible] weten zo ontzaglijk veel gedaan [illegible] mijn armzalige bijdragen aan de wetenschap aan te vullen. Ziet u dan [illegible] hoe onze capaciteiten en de richting waarin wij werken, wel voorbestemd schijnen te zijn om verenigd te worden. En hebben wij wel het recht om [illegible] wetenschap de zegeningen van zulk een vereniging te onthouden?"

(Wordt Vervolgd)

Bidden

Wie bidt, wordt zalig; wie niet bidt, gaat verloren. Dat is een bekende waarheid, maar het gaat er mee als met zoveel bekende uitspraken, waarmee wij zó vertrouwd zijn geraakt, dat hun diepere zin nog nauwelijks of helemaal niet tot ons doordringt. Toch is de inhoud van deze woorden voor ons diepste innerlijk niet minder noodzakelijk dan voedsel en lucht voor ons lichamelijk leven. Ze zijn in volstrekte zin te verstaan. Niet enkel maar als een goede raad, die men kan opvolgen of in de wind slaan. Ze zijn de wezenlijke voorwaarde voor uw en mijn, voor ieders persoonlijk, allereigenst leven.

Bij definitie is het gebed een verheffen van de ziel tot God, een in contact-treden met Hem, een gesprek, een onderhoud met de Schepper. Bidden is voor wie waarlijk gelooft een onontkoombare reactie op het besef van Gods aanwezigheid, een behoefte van het hart, dat uit de ontoereikendheid der wisselvallige aardse dingen zijn toevlucht zoekt bij hun onveranderlijke Oorsprong. Bidden is het voortreffelijkste en absoluut onmisbare middel tot zelfontplooiing en zelfheiliging.

Om dit goed te begrijpen, om het vanzelfsprekende hiervan in te zien is het vóór alles nodig ons een helder beeld te vormen van de verhouding: schepsel—God. Zonder Hem hangt ons leven in de ruimte; oorsprong, zin en doel van het leven missen een bevredigend antwoord; de leegte van het louter-menselijke drijft tot wanorde en vertwijfeling.

De wereld, waarin wij leven, heeft Hij geschapen. Hij heeft ons een doel gesteld — een eeuwigdurend geluk in Hem buiten deze wereld —; een bovennatuurlijke heilsorde heeft Hij ons geschonken om door middel van Zijn Kerk en Zijn sacramenten een allernauwste gemeenschap te onderhouden met Zijn schepselen, die volledig goede mensen en goede Christenen behoren te zijn. Van Hem en van Hem alléén zijn wij volledig afhankelijk, óók in ons aards geluk.

Want de wijze, waarop wij tegenover de dingen dezer aarde staan, wordt wezenlijk bepaald door de plaats, die God in ons leven inneemt.

Wij kunnen Hem niet missen, nooit en nergens! „Zonder Mij kunt gij niets doen". Zo is er maar één juiste, normale levenshouding: Gods wil volbrengen vanuit het besef dat Zijn bestaan de enige onveranderlijke werkelijkheid is waarnaar ons leven zich te richten heeft.

Een goed begrip van onze afhankelijkheid van God eist het erkennen daarvan en het vervullen van alle daaruit voortvloeiende plichten. Het ongehoord nieuwe echter, dat Christus' leer aan de wereld gebracht heeft, doordat Hij ons God leerde zien als onze Vader en onszelf als Diens kinderen, maakt het naleven van deze plichten oneindig veel lichter en aantrekkelijker. De onuitsprekelijke rijkdom van dit kindschap Gods schept een strikt persoonlijke verhouding tussen de individuele mens en zijn hemelse Vader, welke zich natuurlijkerwijs, uit hoofde van deze band, uit in aanbiddend erkennen daarvan, in onbegrensd vertrouwen en volkomen gehoorzaamheid. En boven alles in dankbare liefde.

Onze eerste taak is daarom deze persoonlijke verhouding tot het uiterste te cultiveren. Al brengt Gods opperheerschappij voor allen dezelfde plichten mee van geloof, liefde, vertrouwen en aanbidding, toch behoren — binnen de grenzen van de geloofswaarheden — individuele aanleg en karakter in het contact met God op de voorgrond te staan.

De intensiteit van dit contact — God verlangt, dat wij ons leven geheel theocentrisch, d.i. op Hem, richten — neemt immers toe naarmate het meer functionneert naar eigen aard en wezen.

Deze vereniging met God, liefst onderbroken, en in deze geest, is bidden. Het wezen van een goed gebed, van elk vruchtbaar verkeer met de Vader ligt bijgevolg in de onvoorwaardelijke overgave van onze wil en verstand aan de leiding van de goddelijke Voorzienigheid. „Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel".

Bidden is geen redeneren, geen uitstalling van mooie woorden en gedachten, maar — naar Christus' voorbeeld — een conformatie aan en een volkomen uit het diepst van ons hart opstijgende, bewuste vereniging met Gods wil.

In een normaal leven moet het gebed een toestand, een natuurlijke levensfunctie zijn, die wij evenmin als voeding en ademen kunnen ontberen.

Innerlijk evenwicht en juiste waardering der geestelijke waarden is de vrucht van zo'n gebed, waarmee oppervlakkigheid en aardse gezindheid onverenigbaar zijn.

Het aldus ervaren van Gods aanwezigheid als eigenste zielebezit leidt tot ware heiligheid. Woorden worden eerst gebed, als wij ze weten om te zetten in daden van deugd, als wij werkelijk menen wat wij zeggen.

Daarom zei Christus: „Niet ieder, die tot Mij zegt: „Heer, Heer, zal binnengaan in het Rijk der Hemelen, maar wel, wie de wil van Mijn Vader volbrengt".

L.

Dezer dagen opende Z.K.H. Prins Bernhard de slot-expositie van de kunstwerken, die worden verloot in de actie „Kunstenaars helpen" in het Rijksmuseum te Amsterdam. De expositie wordt tot 8 Februari gehouden en zal daarna het hele land doorgaan. De Prins bekijkt een map met ingezonden stukken. Rechts naast de prins de heer Scheurleer, adjunct-directeur van het Rijksmuseum, links de heer Voskuil en achter de secretaris van de prins, Mr. de Graaf.

Mr. W. J. v. Balen over de Caribean

„Exotische speeltuin met vrolijke tropeneilanden"

's-Gravenhage. — In de radiorubriek „De Rijksdelen overzee" sprak Donderdag mr W. J. van Balen over „het Caribische gebied en Nederland". Hij gaf een geschiedkundig overzicht van de Nederlandse vestigingen in dit gebied, samenhangend met de kaapvaart, en zette taalkundig uiteen, waarom men niet moet schrijven „Caraibisch" maar „Caribisch".

Het volume van de handelsoperaties met de kaapvaart in de zeventiende eeuw gedurende een jaar, aldus mr Van Balen, zou thans kunnen worden vervoerd in één vrachtschip van de K.N.S.M. Men sprak toen van „de kraal" of kralenzee naar de vele koraalriffen. De hoofdplaats van Bonaire is daarnaar Kralendijk genoemd.

Mr Van Balen behandelde vervolgens door de afschaffing van de slavernij en de opkomst van de aardolieindustrie. „de versuffing van de Caribische hoek", door welker zoveel hogere lonen echter het nadeel ontstond, dat de vroegere bronnen van volksbestaan gaandeweg opdrogen. Hij besprak ook de opkomst van het toerisme „in deze exotische speeltuin van vrolijke tropeneilanden, waar 's werelds beroemdste zeekastelen in het winterseizoen tienduizenden koopkrachtige toeristen in laten ronddartelen" en zet tenslotte de economische rol en betekenis van de luchtvaart, het bankwezen en de scheepvaart uiteen, voor welke laatste geen partijtje lading te gering is, geen haventje te onbeduidend (vroeger b.v. alleen Paramaribo, doch nu ook Nieuw Nickerie en het jonge Wageningen) en terecht, aldus Van Balen, want alles bevindt zich daar nog in volle groei en het is zeer juist gezien om al dat kleine grut samen te bundelen tot een werkelijk groot vervoer. Dit geldt evenzeer voor de K.L.M.

Hamburg vecht tegen witte mieren

Hamburg. — De stad Hamburg wordt door witte mieren bedreigd. Men heeft reeds drie gebouwen in het centrum moeten afbreken, die door witte mieren zodanig waren aangetast, dat men instorting vreesde.

Guatemala stelt eisen aangaande Brits-Honduras

Guatemala Stad. — De regering van Guatemala heeft nog eens de nadruk gelegd op de Guatemalaanse eisen ten aanzien van de souvereiniteit over Brits-Honduras in twee protesten, die zij aan de Britse gezant in Guatemala liet overhandigen; beide protesten werden gericht tegen het mede-omvatten van de Britse kolonie in internationale overeenkomsten.

Het eerste protest ging tegen het mede-omvatten van Brits-Honduras als Engelse bezitting in een recente overeenkomst met Frankrijk, waarbij de ingezetenen van beide landen zonder visa in beiderzijds gebieden kunnen reizen. In het tweede protest behoudt Guatemala zich zijn rechten voor in verband met het doen deelnemen van Brits-Honduras in de wereld meteorologische organisatie.

Guatemala heeft zijn souvereiniteit over de Britse bezitting reeds sedert honderd jaar opgeëist. Het aanvaardde niet het Britse aanbod gedaan in 1951, om het geschil voor het Internationale Hof te brengen.

N.E.C. en Ajax speelden verleden Zondag met 2—2 gelijk. Op de foto: Keeper Jansen van N.E.C. wordt voor de tweede maal gepasseerd.

Het beslissende moment uit de strijd Willem II — E.B.O.H., die door de Tilburgenaren met niet minder dan 7—0 gewonnen werd! De E.B.O.H.-speler met Piet de Jong (Willem II) om zich heen zal een seconde later deze De Jong natrappen en van het veld worden gezonden.

Venezolaanse olieproductie weer gestegen

Caracas. — Volgens een verklaring van de Venezolaanse minister van mijnwezen, dr Edmundo Luongo Cabello, gegeven op 16 Januari, bedroeg het daggemiddelde van de aardolieproductie over het jaar 1953 1.764.988 barrels. Hieruit blijkt, dat de productie van het afgelopen jaar aanmerkelijk hoger ligt dan men in de maanden September October verwachtte. In de zomermaanden werd immers de Venezolaanse olieproductie in overleg met de Verenigde Staten vrijwillig verminderd, zodat het daggemiddelde over Augustus slechts 1.682.120 barrels bedroeg.

In de laatste maanden van 1953 werd de productie weer wat opgevoerd en in de maand December bereikte men zelfs het recordcijfer van het gehele jaar: 1.935.152 barrels per dag. De gemiddelde productiecijfers der grootste oliemaatschappijen zijn:

Creole Petroleum Corporation Standard Oil) 795.990 barrels p.d.; Shell Groep 507.489 barrels; Mene Grande Oil Company (Gulf Oil) 279.502 barrels.

Melbourne. — De loting voor de Europese zone van het Davis-Cup-tournooi 1954 gaf aan dat Nederland in de eerste ronde een thuiswedstrijd zal spelen tegen Spanje. Mocht Nederland deze ontmoeting winnen, dan zal het in de tweede ronde uitkomen tegen Italië.

Geen fossiel maar een moderne aap

Drie Britse geleerden hebben aangetoond dat de z.g. „Piltdownman", waarmede de archeologen eigenlijk nooit goed weg geweten hebben, niet zo oud is als men aanvankelijk wel heeft aangenomen. De kaak en een losse tand, die men indertijd met de schedel heeft willen combineren, blijken namelijk afkomstig te zijn van een gewone aap. Alleen de schedel is werkelijk een fossiel, maar niet ouder dan 50.000 jaar.

Een amateur-oudheidkenner, Charles Dawson, advocaat van beroep, heeft in 1911 in een Zuid-Engelse steengroeve een gedeelte van een schedel ontdekt; twee jaar later vond hij in dezelfde groeve een kaakbeen en een tand, op grond waarvan toen sommige archeologen de ouderdom van de schedel op minstens 100.000 jaar en misschien zelfs 600.000 jaar hebben geschat. Een grondiger onderzoek toonde evenwel al vrij spoedig aan, dat de schedelstructuur weinig verschilde van die van de moderne Engelsman en dat het onderkaaksbeen veel verwantschap vertoonde met dat van een chimpansee, zodat men ging vermoeden dat de skeletresten niets met elkaar te maken hadden, zodat geleerden als Boule en Schwalbe de veronderstelde hoge ouderdom zeer in twijfel trokken.

Aan die twijfel is nu door het onderzoek van de drie Britse geleerden voor goed een einde gemaakt. Met moderne chemische middelen hebben zij aangetoond, dat de kaak en de tand handig vervalst zijn. Zij zien er wel bedrieglijk oud uit, maar zij zijn van een moderne aap afkomstig en aangezien er in Sussex geen apen tand in de steengroeve neergelegd zijn.

De archeoloog Alan T. Marston laat zien, hoe een gipsafdruk van de Piltdown-kaak precies past bij de schedel van een moderne aap.

De tand, aldus de onderzoekers, is zodanig bewerkt, dat zijn oorspronkelijke vorm niet meer te onderscheiden was. De kaak was bijgekleurd om bij de andere stukken van de schedel niet uit de toon te vallen. De schedel zelf is een echt fossiel, maar hij is ten hoogste 50.000 jaar oud.

Het onderzoek is gedaan door dr. K. P. Oakley van het Britse museum en dr. J. E. Weiner en dr. W. E. Le Gros Clark, hoogleraren in Oxford, die het resultaat in het Zaterdag verschenen bulletin van het Britse Museum hebben medegedeeld.

De ontdekking is evenwel feitelijk gedaan door de geoloog Alan T. Marston, die reeds in 1949 de deskundigen van het Britse Museum heeft laten weten, dat het hele geval naar zijn mening als een grap te beschouwen was.

Nutricia in Venezuela

Zoetermeer. — Aangaande de vestiging van een Nutricia-fabriek in Venezuela, is thans bepaald, dat de financiering enerzijds zal geschieden door een, voor dit doel gevormde Venezolaanse groep, de „Invesa", bestaande uit financieel zeer krachtige particulieren, waaronder enige boeren, die deelnemen voor 74%.

Het N.V. Nederlands Antilliaanse Investerings Syndicaat te Willemstad en Nutricia fourneren 26%.

Naar verwachting zal de fabriek worden gevestigd in de staat Zulia, en zal over ongeveer anderhalf jaar gaan draaien.

Drie modellen Parijse lentehoedjes van Emma Pierron. V.l.n.r.: „Golf Jean" — wit gesatineerd stro, afgewerkt met zwart fluweel. „Pain de cuques" — een klokvormig hoedje met gevlochten lint. „Saint Paul de Vence" — Aleoutienne in gele, grijze en witte ruiten. In het zwarte voiletje steken bloemen.

TELEVISIE MET EIGEN BRIL

In Amerika, waar men in sommige steden zeven televisieprogramma's kan ontvangen, is er in de huiskamers wel eens verschil van mening over de keuze van een programma. De laboratoria van Allen B du Mont te New York hebben daar iets op gevonden. Zij hebben een televisietoestel gebouwd met een scherm, waarop twee programma's tegelijkertijd kunnen worden opgevangen. Men heeft er een gepolariseerde bril bij nodig, zoals bij driedimentionale films wel wordt gebruikt, en een koptelefoon, die alleen het geluid van een der programma's weergeeft.

Rome. — Te Monte Torrazzo, bij Perugia, in Midden-Italië is een oude begraafplaats ontdekt, waar, naar men vermoedt, Romeinse legioensoldaten, die in de slag bij de Trasimeense meren in 217 voor Christus tegen Hannibal zijn gesneuveld, liggen begraven.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Lachesis", lazen wij (in het Engels) en meenden, veel te voorbarig, dat wij begrepen waarover het ging. Was niet Lachesis, zo dachten wij, de eerste van de dochters van de Noodzaak, de drie schikgodinnen? Lachesis, die u uw levenslot toewijst, haar zusje Clotho die uw levensdraad voor u spint en de onweerhoudbare, onafwendbare, meedogenloze Atropos die gereed zit met het schaartje en die, als het haar begint te vervelen zegt: „Weg met Jansen!" Dan knipt zij het draadje door en Tilanus is alleen. Maar toen wij verder lazen dat deze Lachesis de gewoonte bezat zich buikelings door het struikgewas te bewegen, begonnen wij te twijfelen of wij wel te doen hadden met de eerste der schikgodinnen en grepen naar ons woordenboek. En daar lazen wij dat er een andere Lachesis is dan die welke voor u bepaalt of gij manufacturier zult worden in Amsterdam-Oost dan wel ambtenaar bij Buitenlandse Zaken met de rang van commies. Die andere Lachesis is namelijk een slang, „een ratelslangachtige slang zonder ratel" lazen wij in ons woordenboek.

De onthoofde redactie

Daar hebben wij lang over zitten peinzen, over „een ratelslangachtige slang zonder ratel". Daar was, en is naar onze mening nog heden, iets vreemds, iets onaanvaardbaars aan deze definitie. Wij probeerden voor ons zelf eendere definities te verzinnen om te zien of onze bevreemding zou verdwijnen. „Melkboerachtige boer zonder melk", zeiden wij tot ons zelf. En „postkantoorachtig kantoor zonder post", „leedvermaakachtig vermaak zonder leed", „bessenjeneverachtige jenever zonder bessen", „noodtoestandachtige toestand zonder nood", „hoofdredacteurachtig redacteur zonder hoofd". Het hielp niet en het helpt nog steeds niet. Nog vandaag vinden wij een ratelslangachtige slang zonder ratel een vreemd dier. Maar zij bestaat en draagt in Engeland de naam van de eerste der drie schikgodinnen.

Wij hadden u natuurlijk het voorafgaande niet verhaald, indien wij niet drie andere redenen hadden om u nader te onderhouden over bovengenoemde buikgangster. Want wij ontdekten in ons woordenboek dat het Nederlandse woord voor deze ratelslangachtige slang zonder ratel „bosmeester" is. Dit woord kenden wij niet en, omdat wij een vreemde, misschien zelfs pathologische passie hebben voor alles wat meester heet en meesterlijk is, waren wij dankbaar en geroerd dit woord aan onze verzameling toe te kunnen voegen, aan de heel—, de dans—, en de scherm—, aan de bad— en de bovenmeester, aan de hof—, de opperhof—, de leer—, de schaak—, de groot—, de taal—, de stal—, de keuken— en de rekenmeester; aan alle weledelgestrenge meesters in de rechten waaraan het huidige leven zo rijk is; aan de paardenmestende meesterogen.

De tweede en meer uitbundige reden waarom wij u dit alles verhalen is dat in onze taal de Lachesis of bosmeester nog een andere naam rijk is, een naam die wij slechts eenmaal behoefden te lezen om te weten dat wij hem voor de rest van ons aardse bestaan nimmer meer zullen vergeten. Nederlanders mogen namelijk tegen deze slang ook „soeroekoekoe" zeggen. We hebben aanstonds herhaaldelijk en met proevende lippen tot ons zelven gezegd: „soeroekoekoe". Indien u weet dat wij het woord „koekoek" niet kunnen horen zonder dat onze ogen glazig worden van vervoering, kunt u zich voorstellen welke gevoelens ons bezielden toen het ons plotseling beschoren was het bestaan te ontdekken van een „soeroekoekoe". Was het wonder dat wij gedurende enige ogenblikken een schier ondraaglijk verlangen gevoelden eens in ons leven een gedicht te mogen schrijven over de ontmoeting tussen een Soesoehoenan en een soeroekoekoe, liefst een ontmoeting in Soerakarta of Soerabaja, maar desnoods in een roomsoezentoko in Soestdijk of Soerendonk? „Soeroekoekoe" zongen wij tot ons zelven, „soeroekoekoe, soeroekoekoe, soeroekoekoe."

en zich met een blik van afgrijzen heenrepte

Werker in ruste

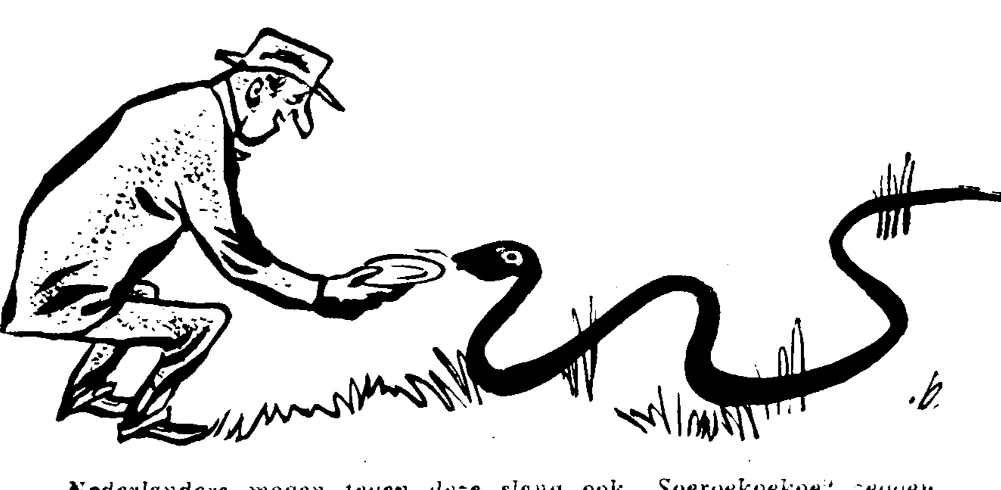
Voordat gij uw geduld verliest, (gun u de tijd, gun u de tijd!), haasten wij ons te bekennen, dat wij u met het voorafgaande niet lastig gevallen zouden hebben, indien er niet een derde dringende reden ware geweest om u te onderhouden over Lachesis, de ratelslangachtige slang zonder ratel. Wij deden namelijk onze slangenontdekking in een trein, in een stilstaande trein op het Victoriastation te Londen. Wij waren des ochtends erg vroeg opgestaan en hadden ontdekt dat wij ons best konden veroorloven een dag rust te nemen in dit land waar rust op zo hoge prijs gesteld wordt. Er hing een vochtige mist en wij zeiden tot ons zelf: „Noeste werker, waarom niet gedurende een gehele dag aflaten van uw nijvere arbeid? Zo gij nu de trein neemt naar Brighton, zult gij halverwege de reis, wellicht reeds voor Haywards Heath, de mist achter u gelaten hebben en de zon kunnen begroeten".

En zo kwam het dat wij ons gezin schielijk vaarwel zeiden en ons repten naar Victoria vanwaar de treinen op mistige dagen de zon tegemoet plegen te rijden in Zuidelijke richting. Wij waren met opzet aan de vroege kant, want die waarlijk wil rusten doet zulks het meest doeltreffend indien hij tot in hart en nieren beseft dat hij een uitverkorene is. En waar kan men zich dit besef beter eigen maken dan op een groot Londens station des ochtends tegen negenen? Daar voeren de snelle groene electrische treinen onafgebroken de tot werken gedoemde horden aan uit de voorsteden, horden die zich vanaf Victoria per bus en ondergrondse trein naar de City haasten, naar de pakhuizen die gelijken op gevangenissen, de kantoren die lijken op knekelhuizen en de banken die lijken op gerechtshoven waar eenieder veroordeeld wordt zonder gehoord te worden?

Daar zaten wij dus op ons eentje in een eerste-klassecompartiment (het is essentieel dat men op zulke rustdagen eerste klasse reist. Het moet er duimen dik op liggen dat gij een onbezorgd ephemeer, een nietsdoende dagjesmens, een luxe-luiaard zijt), daar zaten wij en drukten onze neus tegen het raampje en keken goedkeurend toe terwijl de duizenden de perrons opstroomden vanuit de rokerige coupé's van de uit de voorsteden arriverende treinen. Daar droegen zij, de veroordeelden, onder bolhoed en homburg en toque aan ons raampje de gezichten voorbij die reeds voor het begin van de dagtaak vermoeid keken, de uitgang toe, naar de files voor de bus en naar de andere perrons onder de grond. En wij zaten op vaardige wijze niets te doen en zeiden hardop van achter ons ruitje: „soeroekoekoe, soeroekoekoe!" tot de ten arbeid gedoemden die zich zwijgend voorbijspoedden langs het perron. En wij zouden doorgegaan zijn met onze bezwering „soeroekoekoe, soeroekoekoe", indien wij niet eensklaps het onbehaaglijk gevoel hadden gehad dat wij in ons compartiment niet langer alleen waren. Toen wij omkeken van het raampje, waren wij juist op tijd om een uiterst nette dame te zien die met angstige haast haar reeds in het bagagenet gedeponeerde karbiesje opnam en zich met een blik van afgrijzen heenrepte uit onze coupé. Zou het geholpen hebben, vroegen wij ons af, indien wij haar hadden verteld dat de soeroekoekoe alleen maar ratelslangachtig is, doch geen ratel bezit?

Daar gleed onze trein heen met de langgerekte zucht van opluchting waarmee treinen ophouden stil te staan, voorbij de nog steeds zich arbeidwaarts spoedende veroordeelden op de perrons, van onder de stationsoverkapping, over de brug bij Battersea Park en over de Theems, die onzichtbaar lag in de mist, het Zuiden en de zon en de rust toe. En wat zongen de wielen op de stalen rails? Zij zongen: „Soeroekoekoe, soeroekoekoe, soeroekoekoe, soeroekoekoe!"

En mocht het u bevreemden dat wij, op het punt een gehele dag te verdoen aan de Engelse Zuidkust zo maar over een woordenboek beschikken als wij de Lachesis tegenkomen in het struikgewas van 'n Engels kruiswoordenraadsel, dan is dit mysterie spoedig opgehelderd. In het oudste steegje van ons duistere brein huist namelijk sedert onze geboorte een kleine puritein die niet duldt dat wij een dag met rusten verdoen. Hij eist dat wij een „karweitje" meenemen om te verrichten onderweg in de trein. Hij weet evengoed als wij zelf dat het karweitje nimmer in de trein zal worden verricht en dat wij wel iets anders te doen hebben als wij het geluk mogen smaken van te reizen in treinen. Maar als wij slechts de concessie doen het karweitje althans mee te nemen, alsof wij ernstige bedoelingen hadden, is zijn puriteins geweten tevreden, is zijn hart en is het onze gerust. Deze keer hadden wij een karweitje bij ons dat een woordenboek vereiste. En in dit woordenboek, dat wij verder die dag niet hebben gebruikt, hebben wij tot onze dankbaarheid Lachesis ontmoet, de bosmeester, de soeroekoekoe. En in Brighton scheen de zon.

Nederlanders mogen tegen deze slang ook „Soeroekoekoe" zeggen.

DE DOOD WAART IN KONIJNENLAND ...

Europese jagers hebben slecht seizoen

Het konijn is een schuchter en s...voedig dier, dat, zich, overal waar het voorkomt, mag verheugen in de sympathie van de jagers, maar door landbouwers en bosvachters als nationale vijand nummer een wordt beschouwd. Het komt in vrijwel alle streken met gematigd klimaat van onze globe voor. In Australië, waar het uit Europa werd geïmporteerd, zelfs in zulken getale, dat van een ernstige plaag gesproken kan worden. Want het konijn is een knaagdier, verzot op landbouwgewassen en schors van jonge boompjes, terwijl het als tweede onaangename eigenschap de neiging heeft, zich in een onvoorstelbaar snel tempo voort te planten.

Sinds een jaar is er iets vreemds aan de hand met de konijnen, althans met die in Europa. Streken, waar de landbouwers jaar op jaar plachten te klagen over de enorme schade, die de konijnen aanrichtten onder de te velde staande gewassen, zijn sinds enige maanden practisch konijnloos en de verbaasde boeren zouden de kleine knaagdieren bijna missen, ware het niet, dat zij op het ogenblik heel wat meer producten op de markt kunnen brengen dan vroeger.

Automobilisten, die terugkeren van een tocht langs eenzame landwegen, melden, dat het wegdek over een afstand van vele kilometers bedekt is met de lijken van duizenden konijnen. En de jagers, die elke herfst hun geweer en weitas uit de kast halen om een paar dagen ongestoord van de jacht te kunnen genieten, klagen, dat zij geen konijn voor de loop van hun geweer krijgen.

Op Rambouillet, het beroemde buiten van de Franse presidenten, waar zich elk jaar ministers en diplomaten verzamelen voor een grote konijnenjacht onder de persoonlijke leiding van „monsieur le president", werd in 1953 nauwelijks een enkel konijn geschoten.

Zo slecht gaat het zelfs met de jacht, dat de wapenwinkels in Frankrijk aanzienlijk minder hagel verkopen dan andere jaren en de munitiefabrieken reeds aankondigen, dat als het zo door gaat arbeiders ontslagen zullen moeten worden.

Ja, de dood waart in konijnenland. Onder de konijnen in Frankrijk heeft hij een ware slachting aangericht, hij heeft huis gehouden in België en de Zuidelijke provincies van Nederland en eist de laatste maanden ook al slachtoffers aan de overzijde van het Nauw van Calais en in het Kanaal, in het jagersland bij uitstek Engeland.

De dokter bestelde een virus

De oorzaak van deze catastrophe in de konijnenwereld is een Franse arts en grootgrondbezitter, dr. Armand Delille, wiens landgoed de laatste jaren ernstig te lijden had van een konijnenplaag, waaraan zelfs de ijverigste jagers geen eind hadden kunnen maken. Op een ochtend in Januari 1952 bezorgde de postbode van het dorpje in het departement Eure-et-Loire, waar dr. Delille woont, een postpakketje bij het herenhuis van de arts, afkomstig uit Zwitserland. Het pakketje bevatte een virus, de ...etstof voor een ernstige konijnenziekte, die de geleerden myxomatose noemen, maar die meer bekendheid geniet onder de naam konijnenpest.

Enige jaren tevoren had men in Australië konijnen opzettelijk met dit virus besmet en het resultaat was geweest, dat een ware epidemie onder de Australische konijnen was uitgebroken. Het dodelijk virus had er een eind gemaakt aan het leven van millioenen konijnen, hetgeen maar goed was ook, want de knagertjes waren in dit werelddeel reeds zo opgeruimd(?), dat zij het gras wegvraten onder de poten der schapen en de epidemie redde het werelddeel werkelijk van een hongersnood.

En nu wilde de Franse dokter met hulp van dit virus een eind maken aan de konijnenplaag op zijn landgoed. In Mei 1952 begon hij zijn offensief. Hij besmette twee konijnen, die hij had gevangen, met het virus. Daarna liet hij de dieren vrij en wachtte op de dingen, die komen zouden.

Lang hoefde hij niet te wachten. Op het landgoed was in een minimum van tijd geen levend konijn meer te bespeuren. Maar een epidemie houdt — en dr. Delille had dit kunnen weten als arts — geen rekening met de grenzen van bezittingen, en zelfs niet met die van departementen en landen.

De ziekte verspreidde zich al spoedig tot in de verre omtrek. Nog enkele maanden later, en overal in Frankrijk waren de wegen bezaaid met dode konijnen. In de zomer van 1953 werden de eerste konijnen met verschijnselen van konijnenpest in België gesignaleerd en enige weken later in Nederland.

Niet alleen de jagers sloeg de schrik om het hart, ook de vooral in België en Nederland zeer talrijke houders van tamme konijnen. Gelukkig bestaat er een tegenmiddel tegen de konijnenpest. Worden de dieren tijdig ingeent met dit tegenmiddel, dan blijven zij tenminste een half jaar onvatbaar voor de dodelijke ziekte.

Geen epidemie onder tamme konijnen.

De dierenartsen beleefden drukke tijden en het aantal gevallen van myxomatose onder tamme konijnen bleef tot nu toe dan ook tot een minimum beperkt. Het is echter ondoenlijk alle wilde konijnen, of ook zelfs maar een deel van deze diertjes, in te enten en zo wachtten de jagers in België en Nederland met zorg om het hart de toekomst af.

Merkwaardig genoeg kwam er, in de loop van de herfst, een zekere stilstand in de verbreiding van de ziekte. Deskundigen schrijven dit toe aan het feit, dat de insecten, die de ziekte van het ene konijn op het andere overbrengen, in het koude jaargetijde hun activiteit tijdelijk staken.

Intussen is de ziekte ook reeds naar Engeland overgewaaid — letterlijk, want waarschijnlijk zijn de eerste konijnen in Zuid-Engeland besmet door insecten, die met de wind over het Kanaal en het Nauw van Calais zijn gevoerd. De ziekte heeft zich van Zuid-Engeland met zijn milde klimaat geleidelijk aan naar het Noorden verbreid en heeft thans de Thames reeds overschreden.

Weliswaar wordt nu ook uit Engeland een stilstand van de ziekte gemeld, maar als in het voorjaar de insecten weer uitzwermen vreest men het ergste.

Er schijnt echter een straal van hoop voor de West-Europese jagers. De ervaring in Australië heeft geleerd, dat er altijd enkele konijnen zijn, die onvatbaar blijken voor de ziekte. En uit deze weinige overlevenden kan zich — gezien de enorme vruchtbaarheid van het konijn — vrij snel een nieuwe stam van knagers ontwikkelen, die bestand is tegen het virus van de huidige vorm van myxomatose. Reeds zijn op het landgoed van dr. Delille, dat meer dan een jaar lang volkomen konijnenvrij is geweest, enige konijnen gemeld, die vro... rondspringen op een open plek tussen de bomen. De landbouwers en de boswachters, die kennis nemen van deze berichten, zullen ongetwijfeld de wenkbrauwen fronsen. Maar de jagerswereld koestert weer hoop. Voorlopig echter zal zij nog wat geduld moeten hebben, want men heeft berekend, dat de ziekte zijn hoogtepunt nog niet heeft bereikt en dat in de komende zomer millioenen konijnen het slachtoffer zullen worden van het virus, dat de Franse dokter zo onbezonnen heeft verbreid.

Mensen niet vatbaar

Een geluk bij een ongeluk is, dat de konijnenpest alleen woedt onder konijnen. Afgezien van enkele hazen, die verdachte verschijnselen vertoonden, heeft men tot nu toe geen enkel geval geconstateerd, waarbij andere dieren door de ziekte aangetast bleken. Ook de mens is onvatbaar voor myxomatose.

Hoezeer de konijnenziekte — die zich uit in gezwellen op neus en kop van het dier — de verbeelding van de mensen bezig houdt, moge blijken uit het waar-gebeurde verhaal van een klein jongetje in een grote stad in West-Nederland, dat op zijn verjaardag een tam konijn had gekregen. Op een nacht werd het ventje huilend wakker. Het bleek, dat hij, tengevolge van een verkoudheid, een pijnlijke en wat gezwollen neus had. Zijn moeder trachtte het jongetje gerust te stellen, maar wat zij ook zei, het kereltje bleef onbedaarlijk huilen. Eindelijk kwam het hoge woord er uit. Hij had die middag, hoewel het hem verboden was, zijn gezicht liefkozend in de zachte huid van zijn tam konijn gedrukt en nu was hij bang, dat hij de konijnenpest had...... Gelukkig kon de dokter hem de volgende ochtend gerust stellen.

Onder de wilde konijnen in West-Europa heerst een epidemie, die reeds millioenen van deze knaagdieren het leven heeft gekost, en nog steeds grijpt de zogenaamde konijnenpest verder om zich heen. Tamme konijnen kunnen — gelukkig — door tijdige inenting onvatbaar worden gemaakt voor deze ziekte.

Een aardig plaatje van de dezer dagen in Hilversum gehouden harddrave rijen. De overvloedig gevallen regen vormde grote plassen langs de baan, waardoor een spiegelbeeld ontstond van de edele rossinanten en hun menners

SPORTIEF PLAKBOEK

Voor het eerst sinds 1948 Engelse uitzending voor Hongaarse radio — Leveren diplomaten gegevens uit? — Oostenrijkse „Brunhildes" ontevreden — Die Deense radio — Ondeugdelijke waar in Rusland

De sport biedt op bepaalde momenten ongedachte mogelijkheden. Ongeveer een maand geleden verkeerde heel de wereld in spanning, omdat er een ernstig conflict was ontstaan tussen Italië en Joegoslavië. Op hetzelfde moment echter trokken enkele Italiaanse en Joegoslavische voetballers als gezworen kameraden met elkaar op, stonden elkaar met raad en daad bij en dat alleen, omdat zij waren gekozen in een voetbalelftal, dat het Europese vasteland moest vertegenwoordigen.

Woensdagmiddag heeft de BBC voor het eerst sinds 1948, de Olympische Spelen werden toen in Londen georganiseerd, faciliteiten verleend aan een Hongaar om een radiouitzending te verzorgen. Dit ter gelegenheid van de voetbalwedstrijd Engeland—Hongarije. Wat dit voor de Engelsen betekent, begrijpt men wellicht, als men weet, dat sinds Februari 1952 de Hongaarse uitzending van de BBC dagelijks zo hevig werd gestoord, dat het voor de Hongaren onmogelijk was ook maar een woord op te vangen. Woensdag hebben de Hongaren echter de gelegenheid gehad de BBC op normale wijze te ontvangen. Er was geen enkele storing. De Engelsen hebben met een op sportieve wijze wraak genomen. Twee van hun eigen mensen, die steeds de Hongaarse uitzending van de Europese dienst van de BBC verzorgen, hebben óók een ooggetuigeverslag gemaakt. Ook dat verslag kwam zonder storing in de huiskamers in de Hongaarse steden en dorpen.

Hoe groot de belangstelling wel was voor de „wedstrijd van het jaar" die tussen good old England en de Olympische kampioen Hongarije, blijkt uit het feit, dat ook België, Nederland, West-Duitsland en Oostenrijk eigen radioverslaggevers naar het Wembley-stadion hebben gezonden, terwijl de BBC uitzendingen heeft verzorgd in het Engels, Duits, Servisch-Kroatisch, Roemeens, Italiaans, Grieks, Spaans, Tsjechisch, Turks, Portugees en Zweeds.

Burgers en McClean sportieve spionnen?

Nu wij het toch over de wedstrijd Engeland-Hongarije hebben: Wist U, hoe het kwam, dat de Hongaren zo goed waren ingelicht over de stand van zaken bij het Engelse voetbal? Mijnheer Gustav Sebes, vice-president van de Hongaarse voetbalbond en minister van sport in Hongarije kon dat alles niet weten na zijn ene bezoek aan Engeland, een maand geleden bij de wedstrijd tussen Engeland en het FIFA-elftal. De „Sunday Chronicle" heeft de oplossing voor dit raadsel gegeven. De Engelse diplomaten Burgess en Mac Clean zijn het vorig jaar plotseling uit Engeland verdwenen. Dat zult U zich ongetwijfeld herinneren. Zij hebben de wijk genomen naar één van de landen achter het IJzeren Gordijn en kortelings is de heer Mac Clean in Boedapest gezien, althans zo luiden de berichten. Waarom zij zijn verdwenen? Geheimen over het fabriceren van de atoombommen, of andere zaken, welke men met de grootste geheimzinnigheid pleegt te omringen, uitleveren? Welneen. De Hongaren wisten maanden voor zij gereed moesten zijn voor de wedstrijd tegen Engeland, zoveel over het voetbal in Engeland, dat alleen Engelsen dit verteld kunnen hebben. Dat zouden Burgess en Mac Clean hebben gedaan.

Liever geen „Brunhilde"

Om voor ons voor een groot aantal onbekende redenen schijnen wij, behorende tot het mannelijk geslacht, bevoorrechte schepselen te zijn. Het psychologisch instituut van de Weense Universiteit heeft namelijk onlangs zeven en zeventig bekende Oostenrijkse sportfiguren aan een nauwgezet onderzoek onderworpen. Onder hen waren uiteraard ook talrijke dames. Wel, de test heeft uitgewezen, dat zij, vrij wel zonder uitzondering, bewust of onbewust, het liefst tevreden zijn met haar vrouwelijk lot. Zij zouden eigenlijk veel liever als man... ter wereld zijn gekomen, deze „strijdbare amazones" en „Brunhildes", zo constateerden de professoren.

Ook is bij deze test komen vast te staan, dat de voetballers, die momenteel door de Oostenrijkse jeugd worden vereerd ... min of meer erfelijk belast zijn. Alle spelers, die momenteel tot de groep van voorgrond tredende figuren behoren, bleken vaders of ooms te hebben, die in hun jeugd ook verzot op het voetbalspel waren.

Radio-reportage te vroeg beëindigd

De Deense staatsradio kan momenteel geen goed meer doen bij alle Denen, die een levendige belangstelling hebben voor de voetbalsport. De vorige week werd namelijk een voetbalwedstrijd gespeeld tussen het Kopenhaagse elftal en de Russische Dynamo's. Kort voor het einde van de reportage van de voetbalwedstrijd, de stand was toen 1-1, nadat de Denen geruime tijd de leiding hadden gehad, afgebroken. De uitzending „Het uur voor de vrouw" volgde. En terwijl tienduizenden Denen, brandend van nieuwsgierigheid naar het verloop van de laatste minuten van de enerverende wedstrijd, in de huiskamers zaten te knarsetanden, werden door de luidspreker aan de huisvrouw aanwijzingen verstrekt voor het gemakkelijk en goedkoop verstellen van boorden.

De telefoon van de Deense omroep heeft op dat uur niet stilgestaan. De programma-leiding heeft zich daarom genoodzaakt gezien om de uitzending voor de vrouw toch te onderbreken, om bekend te maken, dat er eindelijk eens een einde komen aan het verschijnsel, dat de programma's de laatste maanden steeds de daarvoor vastgestelde tijd overschreden. Men haastte zich echter ook de uitslag van de voetbalwedstrijd te maken.

Adri Voorting is vast voornemens om dit jaar beter uit de Tour de France te komen dan verleden jaar, toen hij door een onwillig been de strijd moest staken. Op Overveen zagen we hem met zijn broer Wim (vóór) in training.

Jonge taalkundige wordt naar Nieuw-Guinea uitgezonden

Nog practisch niets bekend over tientallen talen

(Van onze correspondent)

De gouverneur van Nieuw Guinea is bezig een ethnologische dienst voor dit gebiedsdeel op te richten, die tot taak krijgt de levensgewoonten en cultuur van de Papoea's te bestuderen. Het is nodig gebleken aan deze dienst een taalkundige afdeling te verbinden, omdat er op Nieuw Guinea tientallen talen gesproken worden, waarover practisch nog niets bekend is. In overleg met het Kon. Instituut voor Taal-, Land- en Volkenkunde in Den Haag heeft de Nederlandse regering daarom dr. J. C. Anceaux, assistent aan het Legatum Warnerianum van de Universiteitsbibliotheek te Leiden, opdracht gegeven gedurende drie jaar — en mogelijk nog langer — de taal van de Papoea's te gaan bestuderen. Binnenkort zal dr. Anceaux reeds met zijn vrouw en twee kinderen naar de hoofdplaats Hollandia vertrekken, vanuit welke plaats hij onderzoekingstochten zal ondernemen.

De heer Anceaux werd in 1921 te Schiedam geboren. Hij studeerde Indonesische talen aan de Leidse Universiteit en kwam daarbij in aanraking met een zoon van de sultan van Boeton — een eiland aan de Zuid-Oostpunt van Celebes — die hem allerlei gegevens verstrekte over de taal van het eiland, waarvan slechts enige onvolledige woordenlijsten bestonden. De heer Anceaux interesseerde zich sterk voor dit onderwerp en promoveerde in 1952 op het proefschrift „The Wolio Language".

Het is moeilijk een precieze taakomschrijving te geven. Het Instituut wenst een zo breed mogelijk overzicht van de taalkundige situatie op Nieuw Guinea en een nadere beschrijving van een aantal talen van de vergaarbak, die Nieuw Guinea op taalkundig gebied is. De jonge taalkundige zal daartoe de rimboe in moeten trekken langs onherbergzame kusten en over bergruggen. Hij hoopt daarbij veel missionarissen en bestuursambtenaren te ontmoeten, die hem waardevolle gegevens kunnen verschaffen over het moeilijke onderwerp van de talen der Papoea's.

OUDSTE SPOORWEGSTATION IN EUROPA GESLOTEN

Brussel. — Het oudste spoorwegstation van Europa, de Allee Verte, te Brussel, heeft zijn deuren na 119 jaren dienst gesloten.

Van de drie polders, die nog in het IJselmeer zullen ontstaan ... de Oosterpolder, Oostelijk Flevoland, aan de beurt. Het kaartje geeft aan waar men in 1950 met de dijken begonnen is. De werkzaamheden zijn sindsdien aardig gevorderd.

NEDERLAND GAF GOED VOORBEELD

Londen. — Volgens te Londen ontvangen berichten heeft Pospelof, secretaris van de centrale commissie van de Russische communistische partij in het Bolsjoi theater te Moskou voor ongeveer 2000 partijleiders gezegd, dat de Sovjet-Unie de theorie van Lenin volgt, namelijk dat Rusland en de kapitalistische landen in vrede naast elkaar kunnen voortleven. Rusland stelt alles in het werk om de internationale spanning te verminderen en de omstreden problemen op vreedzame wijze op te lossen, aldus Pospelof.

Deze bijeenkomst was ter herdenking van de sterfdag van Lenin. Het Franse persbureau AFP tekent aan, dat in het verslag van het Russische persbureau Tass bij de opsomming van de aanwezigen maarschalk Worosjilov, voorzitter van het presidium van de Opperste Sovjet, niet werd genoemd. Hij werd ook niet vermeld op de lijst van aanwezige leiders bij de begrafenis van TsjKiratov op 20 Januari.

Londen. — De Russische schrijver Michail Prisjwin is op 80-jarige leeftijd overleden, aldus meldde radio-Moskou.

Prisjwins werken zijn in talrijke talen vertaald.

Sterke man van Baltimore

Het schaarse publiek, dat in de rechtszaal van Baltimore hoorde welke beschuldiging tegen Milton Michael Werner werd uitgebracht, gaf de beklaagde geen schijn van kans op vrijspraak. En het vond, dat aan zijn gedrag paal en perk moest worden gesteld, omdat Baltimore anders eerdaags geen parken meer zou hebben.

„U bent hier dus, omdat u in het park een jep in stukken hebt gescheurd?" stelde de kleine, grijze rechter vast.

„Jawel, Edelachtbare", bekende Milton, die vijfentwintig jaar is, ruim twee meter meet en honderdtachtig pond weegt.

„Met uw blote handen?"

„Jawel, Edelachtbare", zei Milton, en hij liet twee handen als kammen bananen zien.

De Edelachtbare was er stil van.

„Maar waarom deed u dat?"

Dat wilde het publiek ook wel weten en daarom wist het zeker, dat Milton zou worden veroordeeld. Het vond, dat er geen enkele reden voor iemand kon bestaan naar een park te gaan, een iep uit te zoeken en die boom de de takken uit het lijf te rukken — tenzij die iemand gratis brandstof wilde hebben of tenzij hij gewoon gek was.

„Ik deed het om een meningsverschil te beslechten", legde Milton uit.

„Was u het met die boom niet eens?" informeerde de rechter.

„Ik was het met een troep knapen uit de buurt niet eens", zei Milton. „Het is een stelletje straatslijpers, die voor galg en rad opgroeien — alleen, omdat ze bang zijn, dat ze niet voor vol worden aangezien. En nu wilde ik ze eens bewijzen, dat je zonder te drinken en te vloeken en te roken en te sjansen en te dobbelen toch ook een kerel kunt zijn".

„Juist, ja, ik begrijp het", zei de rechter. „En u was natuurlijk van plan een nieuwe boom te planten?"

„Natuurlijk", beamde Milton braaf.

„Dan moesten we maar van vervolging afzien", vond de rechter.

„Dank u wel, Edelachtbare", zei Milton, en hij wilde het beklaagdenbankje verlaten. Maar de kleine, grijze rechter hief zijn hand op.

„Vertel eens", zei hij, „hoe groot was die boom wel?"

Sovjet-Unie volgt theorie van Lenin

Amsterdam. — „Gij maakt deel uit van een roemrucht regiment, het regiment van Heutz. Voor een jaar gaat U naar Suriname en bent daar vertegenwoordiger van Nederland. Toont daar de ware Nederlandse geest te bezitten. Goede reis en behouden terugkomst".

Deze afscheidswoorden sprak de garnizoenscommandant van Amsterdam, Kolonel van Embden namens de Minister van Oorlog en de Chef der Generale Staf, voordat het detachement van 70 man, behorende tot de Eerste Compagnie 1954, zich inscheepte aan boord van de „Cottica", met bestemming Suriname.

Uit vrijwilligers doch ook uit dienstplichtigen is dit detachement samengesteld. Het staat onder commando van Kapitein Poerbo of Poero uit Den Haag.

Dit is de eerste groep van dit jaar, die in de Suriname gelegerde militairen gaat aflossen.

Op de kade voor de loods der KNSM aan de Suriname kade, zorgde de Koninklijke Militaire Kapel voor een muzikale begeleiding der inscheping.

Romeinse villa's blootgelegd

Rome. — Bij opgravingen te Pompei zijn vier Romeinse villa's blootgelegd, waaronder de woning van Julia Felix, een courtisane, die 1875 jaren geleden de „rage" der jeunesse dorée van de stad was, aldus meldt „Il Tempo". Pompeï werd onder zeven meter vulkanas bedolven bij een uitbarsting van de Vesuvius op 24 Augustus van het jaar 79. Tweeduizend van de 20.000 inwoners kwamen daarbij om.

In de afgelopen 200 jaar zijn voortdurend opgravingen verricht om de stad bloot te leggen.

DRIE VORSTEN regeren over de verbonden Indochinese staten

Ex-keizer Bao Dai en koning Norodom spelen saxophoon

(Van een onzer redacteuren)

In gewone tijden zouden er niet velen zijn, die onmiddellijk de naam konden noemen van het staatshoofd van Vietnam. Maar ex-keizer Bao Dai heeft de laatste jaren al zo dikwijls op de voorpagina's van kranten en tijdschriften geprijkt, dat zijn naam en zijn beeltenis in wijde kring bekendheid genieten. De koning van Cambodja, Norodom Sihanoek, die toch reeds, evenals Bao [illegible] sensatie door onverheeds de wijk te nemen naar Siam. Alleen de oude koning van Laos, Sisavong Vang, is wat in de schaduw gebleven. Wat men van hem weet, beperkt zich voornamelijk tot zijn geloof in de voorspelling, dat geen enkele vijand erin zal slagen zijn residentie tot op minder dan twintig kilometer te naderen. Verder ziet men hem als een militante grijsaard, een waardige telg uit de Loeang Prabang-dynastie.

SIVAVONG VANG
Koning van Laos

BAO DAI
Staatshoofd van Vietnam

NORODOM SIHANOEK
Koning van Cambodja

Bao Dai is op 13 November 1912 in Hue geboren als zoon van de keizer van Annam. Hij voelde zich in het paleis als in een gouden kooi en de richting, waarin hij zich aanvankelijk onder zijn sino-annamietische leermeesters ontwikkelde, deed sommigen spreken van een „debiel kind". Maar Bao Dai, „Bewaarder der Grootheid", werd al spoedig naar Frankrijk gezonden en dat deed hem zichtbaar goed. Zijn vader overleed, toen hij dertien jaar oud was en de nieuwe keizer keerde naar zijn land terug, waar hij op 8 Januari 1926 werd ingehuldigd. Zijn Franse opvoeding wenste hij echter eerst te voltooien en in de komende vier jaar verwierf hij zich een grote reputatie bij feesten en vermakelijkheden in Parijs. Verontrust door communistische troebelen in het Noorden van Annam keerde hij in Augustus 1932 naar Annam terug en toen hij al in December een reis door de bewuste landstreken maakte, was hij verzekerd van een grote populariteit.

Zijn verblijf in Europa had hem de ogen geopend voor tal van verouderde instellingen, die de vooruitgang van zijn land beletten. Ondanks de tegenkanting van de koningin-moeder en haar omgeving besloot hij daar iets aan te doen en op 2 Mei 1933 trok hij de regering aan zich, werd zelf premier en bracht het aantal ministers tot vijf terug. De Fransen waren niet erg tevreden over het bezoek, dat keizer Bao Dai in 1934 aan Tonkin bracht. Zij hadden de stad en haar omgeving sinds 1897 rechtstreeks bestuurd en vreesden nu, dat Bao Dai pogingen deed om dit gebied weer onder zijn bewind te plaatsen.

Intussen was hij gehuwd met Nam Phuong. De keizerin was van huis uit katholiek en zij had haar opvoeding genoten op het Couvent des Oiseaux te Parijs. Zij behoefde speciale toestemming van het Vaticaan om haar kinderen, overeenkomstig de nationale tradities, taoistisch te mogen opvoeden. In Juni en Juli 1939 brachten zij en haar echtgenote een bezoek aan Frankrijk, waar Bao Dai van de gelegenheid gebruik maakte om zijn vliegbrevet te halen. De keizerlijke familie keerde juist op tijd terug om niet door de oorlog te worden overvallen.

Tot 1945 onderging de persoonlijke positie van de keizer nagenoeg geen veranderingen. Zowel de Japanners als de schijnregering van Vichy lieten hem onaangetast en de meeste regeringszaken werden afgehandeld door premier Pham-Kuynh, een publicist uit Tonkin.

Maar op 9 Maart 1945 namen de Japanners het heft met beslistheid in handen. Na geheime besprekingen, die hij met hen voerde, riep Bao Dai de onafhankelijkheid van Annam uit. Een inspecteur van het onderwijs uit Tonkin, Tram Trong-Kin, werd de nieuwe premier. In zijn hart voelde hij veel voor de Fransen, maar hij was afgeschrikt door het ontactische optreden van admiraal Decoux, de door Vichy benoemde Hoge Commissaris. Op gezag van de Japanners annexeerde Bao Dai de Franse concessies Hanoi, Hai-Phong en Turane, benevens geheel Cochinchina (27 Juli 1945).

Maar toen het tij voor de Japanners begon te keren, trad de communistenleider Ho Chi Minh op de voorgrond. Hij vormde begin Augustus in Hanoi een provisorische regering en sommeerde Bao Dai afstand te doen van zijn troon. In ruil daarvoor zou hij benoemd worden tot Hoogste Raadgever van de republiek en tot lid van de Constituante onder de naam, die hij als prins had gedragen: Vinh-Thuy. Op 24 Augustus 1945 stemde Bao Dai met het voorstel in, maar „burger" Vinh-Thuy liet zich ijlings een opdracht in China geven en vestigde zich metterwoon in hetzelfde Hongkong, waar Ho Chi Minh zo dikwijls een toevlucht had gezocht. Pham-Kuynh werd als collaborateur door de Vietminh gefusilleerd.

Menigeen dacht, dat de politieke rol van de ex-keizer nu wel was uitgespeeld en hijzelf scheen nauwelijks moeite te doen in de arena terug te keren. Maar de communisten matigden zich in Vietnam zoveel aan, dat de ontevredenheid snel groeide. Zelfs uit het republikeinse Cochinchina bereikten Bao Dai betuigingen van trouw. Eindelijk, in September 1947, toen 21 van de voornaamste sociale, religieuze en culturele corporaties uit Vietnam hun vertegenwoordigers naar Hongkong stuurden, verklaarde Bao Dai zich bereid om, onder de vleugelen van het Franse leger, de leiding op zich te nemen van een niet-communistisch tegenbewind.

Ofschoon hij in feite geen keizer meer is, wordt hij door de Fransen nog bij voorkeur zo aangesproken.

Norodom Sihanoek, koning van Cambodja, is nu 31 jaar en hij geeft weinig of niets om conventies. Hij componeert voor jazz-orkesten, houdt er een persoonlijk ballet van dertig meisjes op na en zetelt in een troonzaal met airconditioning. De manier, waarop hij vorig jaar ten strijde trok tegen de communisten, laat ook voldoende ruimte voor enige verbeelding.

Hij ontsloeg zijn kabinet, omdat de ministers de zaken te lauw aanpakten, sprong in een zwarte jeep en aan het hoofd van 150 man van zijn persoonlijke lijfwacht voegde hij zich bij de zes Cambodjaanse bataljons, die optrokken tegen een geheime communistische basis bij de legendarische tempelruïnes van Angkor Wat. Persoonlijk nam hij het bevel op zich; hij stuurde vecht-olifanten de overstroomde jungle in, liet zijn soldaten in sampans achter de rode linies doordringen en veroverde in drie dagen tijds het communistische hoofdkwartier.

Met een nieuw kabinet, grotendeels bestaande uit zijn eigen familieleden, ging hij op pad voor een volgend doel: onafhankelijkheid van Frankrijk. Hij maakte een reis om de wereld en vertelde iedereen, die het maar wilde horen, dat de Fransen onrechtvaardig waren. De concessies van Parijs waren naar zijn mening te gering en ze kwamen te laat en zo nam hij in Juni van dit jaar wel de meest on-conventionele maatregel uit zijn carrière. Uit puur protest nam hij in een groene Cadillac de wijk naar Siam. Even onverwacht als hij vertrokken was, keerde Norodom Sihanoek enkele dagen later in Cambodja terug, waar hij sindsdien in uiterlijke rust zijn dagen heeft gesleten.

De strubbelingen bij Sticusa

Amsterdam. — Bij de Stichting voor Culturele Samenwerking, in de wandeling Sticusa genoemd, zijn al geruime tijd wrijvingen tussen de directie en de staf gaande. De zo noodzakelijke samenwerking wordt daardoor bemoeilijkt en de geruchten, die natuurlijk naar buiten hun weg vonden, delen de naam van deze instelling geen goed. De Sticusa is een orgaan, dat de culturele banden tussen Nederland en de landen overzee moet versterken. Dit is een moeilijke arbeid, waarvan de vruchten langzaam rijpen. Geruchten, die het vertrouwen schaden, werken als nachtvorst op een boomgaard in Mei.

Het is om die reden, dat wij ons en aanzien van de slepende moeilijkheden terughoudendheid hebben opgelegd, in de hoop, dat spoedig een bevredigende oplossing zou worden gevonden.

In de loop van deze week is bekend geworden, dat het bestuur van de Sticusa de oplossing van het conflict heeft gezocht in een splitsing van het directoraat. De directeur zal voortaan uitsluitend belast zijn met het onderhouden van contacten naar buiten, de leiding van het hoofdbureau te Amsterdam wordt gelegd in handen van de tegenwoordige onderdirecteur.

Dit lijkt veel op een beperkt votum van wantrouwen tegen de directeur. Hij blijft gehandhaafd, zodat de tenenstelling blijft bestaan, maar hem wordt de leiding van de Stichting ontnomen. Een keuze is dus niet gedaan. Dit aarzelend sparen van kool en geit, kan het vertrouwen in de Stichting niet versterken. En juist van vertrouwen moet zij het hebben. Aldus „Het Vrije Volk".

Toneelstuk van De Hartog te Caracas opgevoerd

Caracas. — Het toneelstuk van de Nederlandse auteur Jan de Hartog, dat in de Verenigde Staten en West-Europa onder de naam „The Fourposter" bekendheid verwierf, wordt op het ogenblik te Caracas in de vertaling „Lecho Nupcial" opgevoerd.

EERST SNEEUW NU WATER

Wenen. — Uit bijna alle Oostenrijkse provincies is melding gemaakt van de was van rivieren en overstromingen. Te Linz zijn een metaalfabriek en verscheidene woningen door het water omringd.

Te Bad aus See is een dijk bezweken en langs Salzbach staan landerijen onder water. Ook is het gevaar voor lawines nog niet voorbij.

Een weg in de omgeving van Bad Gastein is afgezet wegens gevaar voor sneeuwstortingen.

ONDANKS HEVIGE PROTESTEN

De Britse televisie zendt Hoogmis uit

„News Chronicle" speelt uiterst onsympathieke rol

(Van onze Londense correspondent)

Onlangs werd voor de eerste keer een Hoogmis uitgezonden via de Engelse televisie. Dr. J. C. Heenan, bisschop van Leeds, celebreerde de Hoogmis in de St. Anna-kathedraal te Leeds. De uitzending kwam volmaakt door. Tijdens de Mis hield bisschop Heenan een korte preek. De uitzending heeft veel aandacht getrokken in het land en meerdere Engelse bladen publiceerden uittreksels uit de preek en foto's. De vorige week werd van protestantse zijde geprotesteerd tegen de uitzending.

Selectieve tolerantie

De Nationale Bond van Protestanten zond een telegram aan de BBC van de volgende inhoud: „Wij doen een dringend beroep op u de televisie-uitzending van een Rooms-Katholieke Mis in het programma van aanstaande Zondag te verbieden op grond van het feit dat de Mis bij de hervorming werd afgeschaft, dat zij verboden is bij 's lands wetten, en een ernstig vergrijp is tegen het geweten van de trouwe protestantse onderdanen van Hare Majesteit". De protestantse Truth Society, of Waarheidsbond, verzocht de BBC zo goed te willen zijn zich te herinneren dat Engelands grootheid dateerde vanaf de tijd waarop het tijdens de hervorming de Mis afschafte.

Om zich een denkbeeld te kunnen vormen van de mentaliteit van degenen die protesteerden moet men weten dat uit genoemde kringen de lieden komen, die zich faam hebben verworven door de wijze waarop zij in de laatste jaren geprotesteerd hebben tegen het opdragen van de Mis in Hoog-Anglicaanse kerken. Voor dit vrome doel woonden deze protesterenden de diensten bij, welke zij onderbraken door geschreeuw, het blazen op fluitjes, het nadoen van de koekoek (de symboliek is duidelijk), het werpen van gezangboeken en zelfs door handtastelijkheden die enige malen geleid hebben tot bloedige gevechten. De voorliefde voor deze methode verklaart ongetwijfeld waarom men het wenselijk achtte politieagenten bij de kathedraal in Leeds te plaatsen. Er vonden evenwel geen demonstraties plaats, en de BBC berichtte dat er na de uitzending weinig protesten waren ontvangen. Dit laatste is hier in Engeland niet zonder betekenis. Het is namelijk de gewoonte van inheemse telekijkers om zich onmiddellijk en en masse telefonisch tot de BBC te wenden met protesten als hun een program niet aanstaat. De secretaris van de Protestantse Waarheidsbond deelde mede dat er opnieuw een protest zal worden gezonden aan de BBC in de volgende termen: „De protestanten van Engeland achten het een schandaal dat de BBC gedurende een uur en veertig minuten de Katholieke kerkdienst te Leeds uitzond via de televisie. Het schandaal is des te groter omdat de kosten van de uitzending door de BBC werden gedragen."

Een bijzonder walglijke rol is in deze zaak gespeeld door het liberale blad de News Chronicle. Dit blad geniet, evenals andere Engelse liberale dagbladen, niet ten onrechte de reputatie dat het altijd in de voorste gelederen staat voor verdraagzaamheid, voor het bestrijden van wreedheid tegen dieren en kinderen, en in de strijd voor andere humanitaire idealen. Op Zaterdag van de vorige week publiceerde dit blad een hoofdartikel waarin het verklaart dat gemoederen reeds bezig waren verhit te raken over de voorgenomen uitzending van de Katholieke Hoogmis. „De News Chronicle", aldus het blad, „gelooft zonder enig voorbehoud in godsdienstige verdraagzaamheid. De News Chronicle gelooft in volledige vrijheid voor godsdienstige discussies, zowel in de aether als in de pers". Het blad demonstreerde deze opmerkelijke verdraagzaamheid door de BBC te adviseren de uitzending niet te doen plaats vinden, omdat Engeland „overwegend protestants" is. „Wij vragen ons derhalve af", zei het blad, „of het wijs is zo openlijk onrust te verwekken".

Hedenochtend had dit blad het fatsoen een ingezonden stuk af te drukken van een katholiek lezer, die protesteert tegen het anti-papistische fanatisme van het liberale blad. In het conservatieve dagblad The Recorder verscheen hedenochtend een ingezonden stuk van Lady Evelyn Giffard. Deze lezeres achtte het onkies van de katholieken een zo heilige rite uit te zenden via de televisie, doch zij protesteert tegen de klachten geuit van protestantse zijde, als zijnde „onbeschaamd en dwaas". Zij eindigt haar schrijven als volgt: „Ik neem aan dat katholieken niet hun goedkeuring hechten aan alle kerkdiensten die des Zondags worden uitgezonden. Niemand kan meer verdragen en verlangen dan de katholieken zelf in dit opzicht bereid blijken te tonen".

Jammer

Tot mijn genoegen heb ik gelezen, dat het publiek in een Hamburgse bioscoop heeft gelachen bij de vertoning van een „documentaire" over Hitler. Met name, toen de „Führer" en veldmaarschalk Goering „bombastische gebaren" maakten. Jammer alleen, dat ze in Hamburg helemaal tot 1953 moesten wachten om de bombast aan genoemde gentlemen te ontdekken. Jammer vooral, dat ze er niet eerder om hebben gelachen. Dat had deze en gene tenminste het huilen bespaard.

Siciliaans dorp glijdt van berghelling af

Gevolg van de hevige regens in dit gebied

Het Siciliaanse dorp Raddusa, dat 5.211 inwoners telt, glijdt met een snelheid van zes millimeter per etmaal een berghelling af. Deze verschuiving is het gevolg van de hevige regens die dit gebied onlangs hebben geteisterd. Volgens deskundigen staat twaalf procent van de huizen op instorten en is de helft van de rest ernstig beschadigd. Raddussa ligt zestig kilometer ten westen van Catania.

Fries en Groninger groter dan Brabander en Limburger

Het is met de lengte van ons volk een merkwaardig iets. Niet alleen dat de gemiddelde lengte van ons volk toeneemt, maar wij kunnen zelfs constateren dat iedere provincie ook haar eigen gemiddelde lengte schijnt te bezitten, tenminste als wij zo eens nagaan hoe de gemiddelde lengte van de gekeurde recruten ligt. Van iedere recruut is de juiste lichaamslengte gemeten en dat doet men al sinds tientallen jaren.

Men heeft nagegaan hoe de gemiddelde lengte van de gekeurde recruten is, verdeeld naar de provincies waaruit zij afkomstig zijn. De uitkomst van deze indeling was des te merkwaardiger omdat bleek dat niet één provincie aan de andere gelijk is wat betreft de gemiddelde lengte.

Zelfs blijkt duidelijk dat het verschil in gemiddelde lengte niet eens zo erg willekeurig over de diverse provincies is verdeeld. De recruten die uit het Noorden van ons land afkomstig zijn, zijn veel langer dan zij uit het Zuiden van het land. Friesland en Groningen staan aan de spits met een gemiddelde lengte van resp. 176,01 cm en 175,42 cm. Brabant en Limburg staan met hun gemiddelde lengte op de onderste plaats. Noord-Brabant met 171,82 cm en Limburg met 171,40 cm. In Limburg wonen dus klaarblijkelijk de kleinste mensen.

Tussen onze Noordelijke en Zuidelijke provincies in bewegen zich onze andere provincies, maar niet een is gelijk aan de ander.

GEBOORTEHUIS VAN HITLER WORDT HERBERG

Wenen. — Het huis, waar Adolf Hitler in Braunau (Opper-Oostenrijk) geboren werd, zal spoedig als herberg worden ingericht, aldus meldt de „Neue Wiener Tageszeitung" vandaag. De zaak zal gedreven worden door Frau Pommer, wier ouders daar herbergiers waren voor de oorlog. Tussen 1938 en 1945 was het huis een Hitler-museum en werd het beschouwd als een „nationaal heiligdom" van met Duitse „Derde [illegible]

Een overzicht van de presidentiële stoet op de Rue de Rivoli te Parijs. In de voorste wagen staan de nieuwe en scheidende presidenten, Réné Coty en Auriol.

Duimzuigen verbieden of niet?

(Van onze medische medewerker)

Uit gesprekken met moeders van jonge kinderen op een consultatiebureau voor zuigelingen en kleuters in een dichtbevolkte buurt van de hoofdstad, is het me gebleken, dat er zoiets bestaat als een duimzuig-probleem.

„Dokter, moeten we Petertje of Carla-tje (of hoe de dreumes ook heten mag) maar op zijn duim laten zuigen? Kan dat geen kwaad voor zijn tandjes of voor zijn vingertjes? Krijgt hij er geen krom ruggetje van?"

Ik wil hier al meteen op antwoorden, dat tegen het duimzuigen bij gezonde kinderen geen enkel bezwaar bestaat, integendeel, dat er meer gevaar schuilt in het verbieden dan in het toegeven. Om U dit enigszins plausibel te maken is een korte psycho-analytisch gekleurde uitweiding noodzakelijk. Ik waarschuw U van te voren voor een openhartige behandeling van dit vraagstuk, omdat leken nogal gauw, zelfs door een vleugje diepte-psychologie, gechoqueerd plegen te worden.

Volgens Freud doorloopt de ontwikkeling der kinderlijke sexualiteit verschillende stadia, waarvan het eerste de z.g. orale faze is. Men kan met meer of minder recht van mening verschillen over de importantie van elk dezer stadia of over hun volgorde, voor ons betoog is dat evenwel minder belangrijk. Immers het bestaan van een orale faze, waarin het zuigen met de mond lustbevrediging geeft, zal niemand loochenen, die ooit de driftmatige en hartstochtelijke manier van doen heeft gadegeslagen van een baby, die gevoed wordt en die het welbehagen, dat hij daarin schept, niet onder stoelen of banken steekt. Hij houdt op met huilen, hij wordt rustig en zelfs de beweginkjes van zijn tenen spreken een taal, die niet misverstaan kan worden. Het kind kan niet langs verstandelijke weg er toe komen te drinken, alleen het behaaglijke ervan, de lustbevrediging die het geeft, zetten de baby hiertoe aan.

Het gaat hier dus om een drang, een instinct, een instelling ten opzichte van zijn moeder, die het kind ingeschapen is om zijn bestaan te verzekeren. Wij zien nu vaak, en zo ook hier, dat een bepaalde instelling overgedragen kan worden op een ander object, in casu de duim, als symbool voor het oorspronkelijk object. Het is dus, als we hiermee rekening houden, helemaal niet vreemd, dat een baby of een kleuter op zijn duim gaat zuigen, omdat hij daardoor als het ware toevlucht zoekt bij zijn moeder. Vandaar dat het duimzuigen veel voorkomt als de **kinderen moeilijkheden hebben. Het is duidelijk, dat ik hier al iets oudere kinderen op het oog heb, die al kleine conflictjes kennen, zoals bijvoorbeeld het zich achtergesteld voelen, na de geboorte van een nieuw broertje of zusje.**

Er zijn ook volwassenen, die in de moeilijkheden, die het leven brengt, steeds maar weer terugvluchten uit de vijandige wereld, naar de kinderlijke situatie, waarin alles veilig was en moeder „alles opknapte" als er iets mis was. Dat zijn de althans in leeftijd volwassen duimzuigers, die het leven dus eigenlijk nog niet zelfstandig aan kunnen, wier integratie, wier harmonische ontwikkeling tot **persoonlijkheid nog niet voltooid is.**

Hoe vaak zien wij overigens ook niet, dat iemand in moeilijkheden een vinger in de mond steekt of op pen of potlood gaat kauwen en zelfs als hij een sigaret in de mond neemt (omdat hij daar zo kalm van wordt!) kunnen we daarin een verkapte

Kwestie van ingeboren (nuttig) instinct. Dwang bij bestrijding altijd verkeerd

uiting zien van het verlangen naar het probleemloze rusten aan de borst van zijn moeder en de symbolische vervulling van deze wens.

Lange tijd heeft men het duimzuigen als iets afkeurenswaardigs beschouwd en men heeft er dan ook van alles tegen ondernomen. Er waren en er zijn nog moeders, die menen, dat de kinderen duimzuigen omdat ze niet lang genoeg gedronken zouden hebben. Zij maken daartoe de opening in de speen op de fles heel nauw, opdat het lang duurt eer de fles leeg is. Na wat ik zojuist geschreven heb, hoef ik niet veel woorden meer te gebruiken om op te merken, dat zij helaas van een verkeerde veronderstelling uitgaan, wel moet ik hen er met nadruk op wijzen, dat zij het gevaar lopen, dat hun baby te veel lucht inhaalt, waardoor hij een koliek of een indigestie kan krijgen.

Met de sanctie van opvoedkundigen zijn de meest rigoreuze maatregelen genomen tegen de kleine duimzuigers. Hun handjes werden vastgebonden of met iets bitters ingesmeerd. Flinke tikken zijn hun niet bespaard gebleven, terwijl ze voor straf toch eigenlijk nog veel te jong zijn. Dwang is altijd verkeerd en geeft ook hier niets dan narigheid. De kans dat onze kleine duimzuiger rustig verder zuigt is verreweg het grootst. Alleen al vanwege een zekere recalcitrantie, die aan deze leeftijd eigen is! Zodra de kleine bemerkt, dat zijn duimzuigen bezorgdheid en aandacht opwekt bij zijn ouders, zal hij daar beslist mee doorgaan.

Er bestaat niettemin een kleine kans, dat wij met dwang toch iets bereiken, echter ten koste van wat? In het gunstigste geval wordt het kind lastig op andere gebieden. Erger evenwel zijn de gevolgen, die een onbevredigde mond-erotiek voor het later leven kan hebben, in de vorm van neurotische reacties, vrezen en complexen in het onderbewuste van de volwassene.

Hoe dient nu onze houding te zijn ten opzichte van het duimzuigen? Wij moeten er ons aan gewennen, het als volkomen normaal te beschouwen dat een kind tot zijn eerste verjaardag dag en nacht op zijn duim zuigt. Ook na zijn eerste verjaardag is het heel gewoon als een kind 's nachts nog duimzuigt, blijft het er echter de gehele dag mee doorgaan, dan bestaat de mogelijkheid, dat er niet voldoende aandacht aan de kleine besteed wordt, dat hij niet liefderijk genoeg bejegend wordt of.... dat hij zich gewoon verveelt. Wat oudere kinderen trachte men te bepraten: Je bent daar nu toch veel te groot voor! Alleen in gevallen van duimzuigen na de vijfde of de zesde verjaardag late men zijn onrust zover de overhand krijgen, dat men bij gelegenheid eens raad inwint van de huisarts.

VAN S

Drie minuten stilte te Berlijn

Berlijn. — De burgemeester van West-Berlijn, dr Walter Schreiber, heeft de inwoners van West-Berlijn opgewekt Maandagmorgen drie minuten stilte in acht te nemen en het verkeer tot stilstand te brengen ter gelegenheid van de aanvang van de ministers-conferentie der Grote Vier en om de vurige wens der Berlijners te beklemtonen voor verkiezingen in geheel Duitsland en een herenigd Duitsland. Dr Schreiber spoorde de Berlijners aan de discipline te handhaven en zich te onthouden van elke daad, „die uitgelegd zou kunnen worden als verstoring van de conferentie-sfeer".

Braziliaanse club naar Moskou?

Rio de Janeiro. — Naar het blad „Correiro da Manha" meedeelt heeft de voetbalclub „Casco da Gama" een uitnodiging ontvangen om twee wedstrijden in Moskou te spelen tegen een vergoeding van een millioen Cruzeiro (ongeveer 100.000 Cur. gld.)

De Braziliaanse club, die voor dit seizoen een tournee door Zuid-Amerika en door Europa op het programma heeft staan, heeft het voorstel in beraad genomen en een aanvaarding is niet onmogelijk.

Eerste Surinaamse compagnie 1954 vertrokken

New York. — De „New York Times" heeft Nederland gelukgewenst met de goedkeuring van het EDG-Verdrag. Het blad verklaarde, dat Nederland een voorbeeld heeft gegeven aan de andere betrokken landen, waaronder West-Duitsland. De Nederlandse goedkeuring kwam op een gunstig tijdstip, gezien de komende Vier Mogendheden Conferentie in Berlijn, aldus de New York Times.

Trein Moskou — Peking zonder passagiers

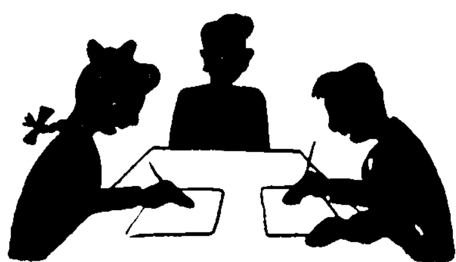
Moskou. — Een kleurig geschilderde nieuwe trein van zeven wagons vertrok dezer dagen uit Moskou voor een reis van negen dagen naar Peking — een afstand van bijna 5000 kilometer.

Deze reis vormde de inauguratierit van de eerste rechtstreekse spoorverbinding tussen Moskou en Peking.

Er waren geen passagiers. Het personeel bestond uit Chinees sprekende Russen. De trein zal op 31 Januari uit Peking terugkeren.

Fris liggen de bloemen op een pasgedolven familie-graf, waar enkele slachtoffers van de verschrikkelijke lawineramp in Oostenrijk hun laatste rustplaats vonden.

AMIGOE VAN DE JEUGD

En toch maar vijf centen...

Kijk, Ted," zei moeder Appelmans tot haar zoontje, „hier heb je het briefje van de dokter en hier heb je het geld. Vraag aan de apotheker, of hij het receptje dadelijk klaar wil maken en verlies je geld niet. Haast je maar dan wordt Liesje wel gauw beter."

Ted klemde het recept van de dokter in zijn ene knuist en de twee papieren guldens, die moeder hem had meegegeven, in zijn ander vuistje en hij stapte parmantig naar de apotheek op het pleintje.

Die kleine meisjes ook. Dat ze net altijd ziek moesten worden als er iets te doen was voor de jongens. Ted had afgesproken met zijn vriendjes Henk, Bert en Rinus, om tegen drie uur in de duinen te zijn, waar Bert een paar prachtige sporen had gevonden. Bert zei, dat het afdrukken waren van een waterhoen, maar Rinus, die ze ook had gezien, hield vol, dat ze vast van een reiger waren. En nu zouden ze vanmiddag gipsafdrukken maken en uitknobbelen, bij wie of wat die sporen uiteindelijk thuishoorden.

Toch vervelend, dat Liesje net nou die keelontsteking moest krijgen en dat hij nou net dat gorgeldrankje moest halen. Hij zou vast te laat komen in de duinen en het was maar de vraag, of zijn vriendjes op hem zouden wachten. Henk was een man van de klok en als hij zei om drie uur, dan bedoelde hij ook om drie uur en niet vijf er over.

Rring...... Ted ging binnen in de apotheek. Ha, gelukkig. Hij was de enige klant.

„Haha, die Ted," lachte de apotheker. „Ben je d'r ook eens? Je ziet er anders niet ziek uit. Dropjes hebben?"

„Nee ,meneer", zei Ted, „hier is het briefje van dokter Beringa. Het is voor ons Liesje. Ze moet gorgelen. En of u het drankje wilde klaarmaken?"

„Goed, goed," lachte de apotheker, „ga maar zolang op die bank zitten, Ted."

Ted liet zijn ogen gaan over al die flessen en doosjes.

Hoe kan hij het uit mekaar houden, dacht Ted bewonderend. En wat een gekke naam allemaal. Wat een nare lucht zo'n apotheek. Geef mij maar de lucht van de dennenbossen en van de zee.

Ted's blikken vielen toevallig op een glazen bakje, waarin een handvol gummidopjes lagen. Allemaal kleine kapjes zoals ze op een droppelteller zitten. Er lag ook een prijskaartje bij. Ted stond recht, rekte zich op zijn tenen en probeerde te lezen wat er op het kaartje stond.

Vijf cent per stuk, las Ted en hij kleurde tot in zijn hals.

Maar toen hij weer ging zitten, hielden zijn ogen die gummidopjes vast. Geen wonder ook. Net de dag tevoren was Ted aan het knutselen geweest. Hij had zo'n klein glazen buisje weten te bemachtigen en nu wilde hij daarmee een leuk duikelaartje maken. Je weet wel: zo'n mannetje, dat drijft in een fles water, die van boven afgesloten is met een stuk binnenband. En wanneer je met de vinger even drukt op de binnenband, gaat het duikertje omlaag en als je ophoudt met drukken, komt 't mannetje weer omhoog. Maar Ted had nog een belangrijk onderdeeltje te kort: namelijk zo'n gummikapje om op dat buisje te bevestigen.

En nu lagen ze daar voor het grijpen. En ze kostten maar vijf cent per stuk. En hij had er maar één nodig. Maar eentje.....!

„Ziezo," zei de apotheker „hier is het drankje, Ted: Driemaal daags gorgelen. Het staat er op. Hou de fles stevig vast, jongen."

„Ja, meneer. Alstublieft, dit is het geld van moeder."

„Dank je, Ted. Laat eens kijken, ja, dat is samen één-vijfennegentig. Je krijgt vijf centen terug van me. Alsjeblieft, jongeheer."

Vijf cent. Ze lagen gewoon te gloeien in de palm van Ted's hand.

„Koop het toch," fluisterde een stemmetje. „Koop dan toch. Zo'n kans krijg je nooit meer. Die fles had toch best precies twee gulden kunnen kosten?"

Ja, dat is zo, dacht Ted.

En daarmee gaf hij toe aan de verleiding.

Och, dacht hij onder het naar huis gaan en terwijl hij het gummidopje knuffelde in zijn broekzak, moeder zou er vast niets op tegen hebben.

Helemaal gerust was hij daar toch niet op. Hij voelde, dat er iets haperde aan het hele geval. En het was een pak van zijn hart, toen moeder gauw het flesje nam en er onmiddellijk mee naar boven ging, naar Liesje.

Ted keek ongeduldig naar de klok. Als moeder nu maar gauw terugkwam. Dan kon hij het nog juist halen.

„Moeder," riep hij aan de trap, „mag ik nu gaan?"

Moeder kwam net beneden.

„Ja, ga maar," zei ze, en wees voorzichtig. O, ja, en luister eens even, Ted, kostte dat drankje precies twee gulden?"

Moeder keek naar Ted en Ted kleurde tot in zijn hals. Een ogenblik had Ted het gevoel of hij aan de voet van een hoge berg stond en van boven af een lawine van sneeuw en rotsblokken naar beneden zag komen, recht op hem af. Nu ging het er om, ja of nee.

Ik heb moeder nog nooit voorgelogen, dacht Ted. Als ik het nu doe, zal ze me nooit meer kunnen vertrouwen. De kraaien zullen het immers uitbrengen.

„Nou, hoe zit het, Ted heb je nog geld over?"

„Nee, moeder," zei Ted.

En stiekum dacht hij: als ze maar niet verder vraagt. Maar moeder vroeg verder, want moeder zag wel aan Ted's hele houding, dat er iets niet helemaal in orde was.

„Was het precies twee gulden, Ted?"

„Nee, moeder."

„Hoe, nee? Heb je dan toch geld over? Waarom geef je 't dan niet dadelijk af? Je weet toch, dat ik daar erg op sta, Ted".

„Ja, moeder. Het was een gulden vijfennegentig cent."

„Dan krijg ik nog vijf centen van je, Ted. Je bent ze toch niet verloren onderweg?"

Weer een uitweg, dacht Ted. Ik zou er mij nog gemakkelijk uit kunnen redden. Maar op dat ogenblik behaalde Ted een van zijn grootste overwinningen op zichzelf. Hij grabbelde in zijn broekzak en legde het kleine gummidopje op tafel.

„Dit heb ik voor die vijf centen gekocht, moeder," zei hij kleintjes.

Moeder keek van het dopje naar Ted en weer naar het dopje. Ze begreep het. Ze zag de verleiding, het toegeven van Ted. Ze zag nog meer: de overwinnig van Ted op zichzelf en trots alles was er een grote blijdschap in haar.

„Ted," zei ze zacht, je had dat toch eerst aan moeder behoren te vragen. Het was toch immers 't geld van moeder en vader en je mocht daar toch niet zo maar over beschikken, alsof het je eigen geld was. Waar of niet?"

„Ja, moeder," zei Ted.

En Ted voelde, dat hij nog veilig aan de voet van de berg stond, en dat de geweldige lawine, die hij had zien aanrollen, aan hem was voorbijgeraasd zonder hem te verpletteren.

„De prijs stond op het etiket van het flesje," lichtte moeder toe. „Ik heb de apotheker gevraagd dat altijd er op te zetten, want ik heb niet altijd de gelegenheid om de uitgaven dadelijk op te schrijven en dan vergeet ik soms het bedrag. Dat dopje zul je nog moeten verdienen, Ted: ik krijg nog altijd vijf cent van je."

„Ja, moeder."

„Goed zo, jongen. Verder heb ik hier niets meer over te zeggen."

Ted keek naar de klok. Nog vijf minuutjes. Als hij héél hard rende, haalde hij het net.

Maar Ted haalde het niet. Ted besefte dat hij gestruikeld was, dat hij moeder verdriet had aangedaan en zichzelf een groot onrecht. Ted bleef thuis. En zo kwam het, dat vijf losse centen er de schuld van waren, dat die middag Ted er niet bij was, toen in de duinen door Henk, Bert en Rinus werd uitgemaakt, of die sporen van een waterhoen of van een reiger waren......

GERDA

LEERRIJKE LESSEN

De haas en de schildpad

Een haas en een schildpad gingen op zekere dag een weddenschap aan, wie van hen beiden het hardst kon lopen.

De haas kreeg bijna de stuipen van het lachen. Wat verbeeldde zo'n trage schildpad zich wel?

Maar goed. Ze zouden rennen tot aan gindse boom.

„Ga jij maar vast op weg", schaterde de haas, „ik ga eerst mijn middagdutje doen, anders ben ik aan die boom voordat jij een poot hebt verzet."

En vriend haas ging slapen.

Onderwijl begaf de schildpad zich op weg. Langzaam maar gestadig tippelde zij verder en verder. Ze keek niet om, ze keek alleen naar die boom, die ze moest bereiken. Het ging best, de afstand minderde, de tijd verstreek en..... haasje sliep zijn hazenslaapje.

Plots schoot hij wakker en stak zijn oren op Hei, wat moest hij ook weer doen? Ja, nu wist hij het: lopen. Waarheen? O ja, die boom en die schildpad. De haas keek om, zag de boom in de verte en een donker stipje dat er haast bij was. Meteen sloeg hij zijn poten uit, dat het stof opvloog en hij schoot over de weg.

Maar te laat. Toen hij bij de boom kwam, zat de schildpad hem rustig op te wachten.

„Ik hoop dat je goed hebt geslapen", spotte zij, „maar ik ben er het eerst."

Een dom haasje, vinden jullie niet? Maar tussen plannetjes maken en ze uitwerken ligt een hele stap. Ik zal mijn huiswerk dan wel maken en mijn les dan wel leren. Tijd genoeg. Ja, en het werk wordt maar half gemaakt of hals over kop en de les wordt niet geleerd. Slechte cijfers op het rapport. Gaat het niet vaak zo? Besteed er de tijd aan die je nodig hebt. Dan gaat het met jullie niet zoals met die haas.

Norman Ugueto	1	BOEK
Roy de Vries	90	"
Anna Martina	90	punten
Elly Day	80	"
Eric Dovale	85	"
Wanda de Freitas	85	"
Eddy v. Dongen	95	"
Rudy Vonsee	85	"
Aurelio Martis	75	"
Marléne Berénos	75	"
Merle v. Eijma	99	"
Theo Vonsee	70	"
Ronald Casseres	60	"
Robert Sanches	60	"
Ivy Dovale	55	"
Waldemar v. Eijma	65	"
Gerlinda Grep	50	"
R. Lopez Penha	45	"
Huub Moeniralm	45	"
Philomena Martina	45	"
Wilda Curiel	45	"
Frans Algra	45	"
Oswin Casseres	45	"
R. Servage	45	"
Lenny Arron	55	"
Albert Davelaar	55	"
Donald Davelaar	55	"
B. Snik	65	"
M. v. Langeveldt	40	"
Ingrid Pluim	40	"
Ronald Pluim	40	"
M. Campagnard	40	"
F. Vijzelman	40	"
Elio Borgschot	40	"
Oscar Day	30	"
Marie L. Capriles	30	"
Raymond de Windt	30	"
Silvia Maduro	30	"
Agrepina Maduro	30	"
Hans Gout	30	"
Edmund Perry	30	"
Rudi Vijzelman	30	"
Faustina Frank	30	"
Stanley Davelaar	30	"
Paulientje Vissers	30	"
Hubert Salas	30	"
Vicky Ramos	30	"
R. Devid	30	"
Lino Virginia	59	"
Hannibal Sprock	30	"
G. de los Santos	25	"
Oscar Ugueto	25	"
Ilse Dovale	25	"
Frank v. Dongen	35	"
Lilian Chocolaad	15	"
Rotilio Rijsenburg	15	"
Gerrit Albertina	15	"
Elvia Emerentiana	15	"
H. Rijzenburg	15	"
Maria Römer	15	"
Geisla Truideman	15	"
Joice Henriquez	15	"
Erro Villareal	15	"
H. v. Sprang	25	"
Gladys Day	15	"
Marlene Deira	15	"
Jan van Sprang	35	"
A. Natzijl	15	"
Norman Roland	15	"
Ivan Ramos	15	"
Jean L. van Opstal	30	"
Rodion v. Eijma	20	"
Isidra Borgschot	10	"
Virginia Vonsee	10	"
Vilma Rijna	10	"
Mevris Pijpers	10	"
Carla Floridas	10	"
Georgetina Pluim	10	"
Edeltrüd Juda	10	"
Paul van Dongen	10	"
Mildred King	10	"
Joyce Perry	10	"
Enny Wever	10	"
Francien Mulder	10	"
Arline Ugueto	10	"
Rene Ugueto	10	"
Harold v. Eijma	10	"

Op Daro's bevel wordt de zeerover geboeid en met een zakdoek gemuilband. Dan neemt Daro de bel en bindt die tot ieders verbazing met een touw aan de voeten van de matroos vast.

„Maar, kapitein," waagt Jim te zeggen, „zo kan hij zijn vrienden waarschuwen!" „Dat wil ik juist," antwoordt Daro. „Als die het kaperschip verlaten, kunnen wij Maja gaan bevrijden."

Ze roeien hun bootje achter een rotspunt, spoedig horen ze de bel luiden. Weldra wordt van het kaperschip een boot neergelaten.

Dat is de kans voor Daro om Maja te bevrijden. Veel tijd zal hun echter niet gegund worden en haastig klimmen ze aan dek van het schip.

Maja is daar niet, maar ze vinden haar in de keuken, waar ze Kerstpuddingen gemaakt heeft. Met gejuich begroet ze haar kameraden.

De jongens pakken de puddingen in een servet en dan horen ze Daro, die aan dek is gebleven, roepen, dat ze voort moeten maken.

Ze spoeden zich naar boven en lopen bijna tegen Rubart op. Deze heeft terstond de toestand overzien en lacht honend.

Maar Daro sluipt met een lege meelzak achter Rubart aan en duwt die over zijn hoofd. „Ziezo, die is vooreerst wel zoet," giechelt Bas.

Als de jongens weer in hun roeiboot zitten, zien ze Rubart's mannen in een andere boot op hen afkomen. Daro heeft twee zwabbers meegenomen en hij zet Sjel en Jim aan de riemen.

Hijzelf en Bas nemen een zwabber en varen zo Rubart's boot tegemoet. „Doe je best, Bas," zegt hij, „we moeten ze kordaat ontvangen." „Dat zullen we," antwoordt Bas grimmig.

TANDARTS

„Wees moedig, dokter!"....

AU!
PATS!
DIE KRIJGEN ZE TERUG!
HIER....!!
AU!
PATS

ZIJN ER OOK WITTE SLANGEN?

Men vindt er inderdaad in de leisteenholen te Batu in Selangor, op Malakka. Ze hebben een crème-achtige kleur met grijsblauwe vlekken, die de kleur hebben van de omringende steenlagen en dus een soort schutkleur vormen. Henry N. Ridley ontdekte dit soort in 1891. Ze wonen in holen en spleten en hangen gewoonlijk met de kop omlaag terwijl ze loeren op de vele vleermuizen, die in- en uitvliegen. De witte kleur wordt toegeschreven aan gebrek aan licht, want ook de vissen, die de holen bewonen, hebben een opvallend witte kleur.

WIE WEET RAAD?

Beste neefjes en nichtjes, om jullie niet langer in spanning te laten, zal ik jullie maar meteen vertellen, wie ditmaal het boek gewonnen heeft. Het is Norman Ugueto. Hij kan zijn prijs op het nieuwe kantoor van tante Corry aan het einde van de St. Martinus-steeg komen afhalen.

Francien Mulder schreef mij een lange brief, waarin zij vertelt, hoe zij achter „de maag" gekomen was. Eerst kon zij uit de tekening in de rebus niet wijs. Maar toen zij haar huiswerk ging maken en het menskundeboekje opensloeg, zag zij plotseling een maag afgebeeld, die precies leek op die van de rebus. Toen was het voor haar niet moeilijk meer om de rebus op te lossen. Natuurlijk was die oplossing goed, en dat vindt tante Corry des te prettiger, omdat Francien een nieuw nichtje is in de grote kinderkrant-familie. Francien, van harte welkom, hoor. Tante Corry hoopt nog veel brieven en...... goede oplossingen van je te ontvangen!

Een neefje (of nichtje) zond een goede oplossing in, maar vergat zijn (haar) naam er bij te zetten. Jammer, want nu kon hij (zij) niet meedingen naar de prijs.

Lenny Arron was bang, dat zij met haar oplossing te laat was. Maar dat was niet zo, Lenny. Je hebt dus mogen meeloten, want je oplossing was goed.

En de oplossing luidt: „Belofte maakt schuld". De oplossing van de nieuwe rebus moeten jullie vóór Dinsdag 2 Februari in zenden.

Tante Corry
„Amigoe di Curacao"
Willemstad

SPROOKJESREBUS

Grootvader vertelt aan de kinderen een leuk sprookje. Ze zitten allemaal aandachtig te luisteren, want, al hebben ze dat sprookje al zo vaak gehoord dat ze 't uit hun hoofd kennen, toch dringen zij er altijd op aan, dat grootvader dat sprookje nog eens zal vertellen. Kunnen jullie, aan de hand van de tekeningen die boven de verteller staan, uitmaken hoe de titel van dat mooie sprookje luidt?

o=a
k=f